

2000 STUDENTER I BOLIGKØ

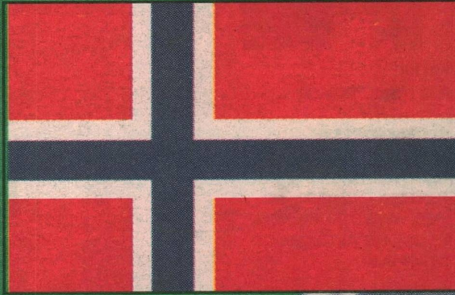
**Niklas Isaksen avbryter
studier og flytter hjem
(side 6-7)**

BOLIGKRISE ER ET KOLLEKTIVT ANSVAR: DET ER MANGE BYRÅKRATISKE FAKTORER SOM SPIL-
LER EN ROLLE FOR LANG BYGGETID AV STUDENT-
BOLIGER. **SIDE 6**

STUDENTHYTTE STENGT ETTER BRÅK:
STUDENTER VED UiT MISTER RETT TIL Å BRUKE
FAVORITTSTED FOR HYTTETURER **SIDE 10**

**VALGKAMPEN: USIKKER PÅ HVLKET PARTI DU
SKAL STEMME PÅ I ÅRETS VALG?** LES HVA PAR-
TIENE VIL GJØRE FOR DEG. **SIDE 12**

VISEKLUBBEN SPELT OG NOSO: MYE SPEN-
NENDE I VENTE I HØST **SIDE 21-22**

LEDER

IDA ELISE STRØM, ANSVARLIG REDAKTØR
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

Velkommen til et nytt studieår!

Sommerferien er over, og det nye studieåret er i gang. I skrivende stund har vi fortsatt noen dager igjen av DebutUKA, før forelesninger, hverdag og studier sakte men sikkert innhenter oss alle for fullt, og eksamenstiden kommer snikende.

I hendene har du høstsemesterets første utgave av studentavisa, noe som for oss i redaksjonen betyr at skoleåret for lengst er i gang. I hele sommer har Utopia holdt deg oppdatert på siste nytt på våre nettsider, og nå som semesteret har startet vil vår papirutgave komme ut annenhver uke resten av skoleåret.

Som nyansatt ansvarlig redaktør er dette den første utgaven av Utopia jeg er med på. Det har vært veldig morsomt og lærerikt, og jeg gleder meg til fortsettelsen. For oss i Utopia blir det i år en ekstra spennende høst som jeg gleder meg til å være en del av, og å holde dere lesere orientert om. Vårt produktinformasjonsmagasinet IM student, som er en gammel Utopia slager som i fjor ble relansert, ble i år utgitt ved studiestart for andre år på rad, og har allerede blitt en stor suksess. Videre skal vi nå jobbe med å gi dere et like godt produkt neste år ved studiestart, og utvikle nettsiden www.imstudent.no videre. I tillegg skal vi denne høsten også jobbe med å utvikle Utopia i Finnmark, etter fusjonen mellom Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Finnmark 1. august. Det er en jobb jeg og de andre i Utopia gleder oss til å ta fatt på.

Før den tid møter du i denne utgaven blant annet studenten Niklas Isaksen som i likhet med omtrent 2000 andre studenter fortsatt er boligløs. Han syns situasjonen er så håpløs at han har tatt valget om å avbryte sine studier i Tromsø nesten allerede før han rakk å starte. Du kan også lese om hvordan det jobbes på spreng med å utvikle nye boligplasser. For at det må gjøres noe med byggingen av studentboliger er helt sikkert, og dette er en viktig sak vi i Utopia skal fortsette å følge med på.

Godt studieår, og god lesing!

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
KASIA MIKOLAJEWSKA
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
OLGA SHAVRINA
FOTO@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
LENE OLINE SEDOLFSEN
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

OVERSIKT

Nyheter

side 4

UiT på trygg jord	side 4
Studentavisa Utopia	side 5
Boligkrise er et kollektivt ansvar	side 6
Cruise deg gjennom studietiden	side 6
"det var som å møte en vegg"	side 7
Map guide til Tromsø	side 8
Studenthytte stengt etter bråk	side 10
SNOW: Et forskningsprosjekt for fremtiden	side 11
Studenthytte stengt etter bråk	side 10

Meninger

side 12

Leserinnlegg: Valgkampen	side 12
Bread, freedom and social warfare	side 15
Klagesang	side 16

Kultur

side 18

Roskilde - festivalmagi	side 18
Dance for Love 2013	side 20
Following Nansen's footprints	side 21

MUSIKK

Spennende høst på viseklubben SPELT	side 21
Store musikkopplevelser for alle	side 22
Poodle skirts and Pin-ups look to grease up Tromsø	side 23
The 2in1 Project	side 24

DebutUKA side	side 25
The Metal Page	side 26
CD anmeldelser	side 75

Death by Unga Bunga
Wolftit
How Gelb
Diana Jones
Glen Campbell

BOK

Anmeldelse	side 28
Made in Karasjok	

SPILL

Anmeldelse	side 28
Shadowrun returns	

FILM

VT spalten	side 29
Anmeldelse	side 27
Pacific Rim	

Underholdning

side 30

Kjemien	side 30
ISU recipe	side 30

Fra nå av flere artikler på nettet!
Les oss på utopia.no

Bildespesial: Introductory Program

1

2

3

4

5

6

FOTO:

1. ENRICO TEDESCHI
2. OLGA SHAVRINA
3. OLGA SHAVRINA
4. CAMERON THOMPSON
5. OLGA SHAVRINA
6. DAVID GROAT

Utropia for

35 år siden

1978:

Utropia skriver om byggeprosessen av det nye universitetet i Breivika. Ved «ny-universitetet» i Breivika er man nå i ferd med å avslutte første byggetrinn, som skal huse ca. 100 ansatte og 240 studenter. (Nybygget gir lokaler for institutt for matematiske realfag og datafag, og rommer dessuten avdelingsbibliotek og kantine).

10 år siden

2003:

Utropia skriver at Tromsø er det universitetet i Norge som har størst andel internasjonale studenter. Denne høsten har 120 studenter fra hele verden funnet veien til UiTø. w

UiT på trygg grunn

ERLAND LOSO, AVDELINGSDirektør FOR BYGG OG EIENDOM (UiT), STÅR VED DET NYE MH-BYGGET SOM ER UNDER BYGGING OG SOM FAR EN MEMBRAN FOR Å BESKYTTE MOT EKSPONERING AV RADONGASS.

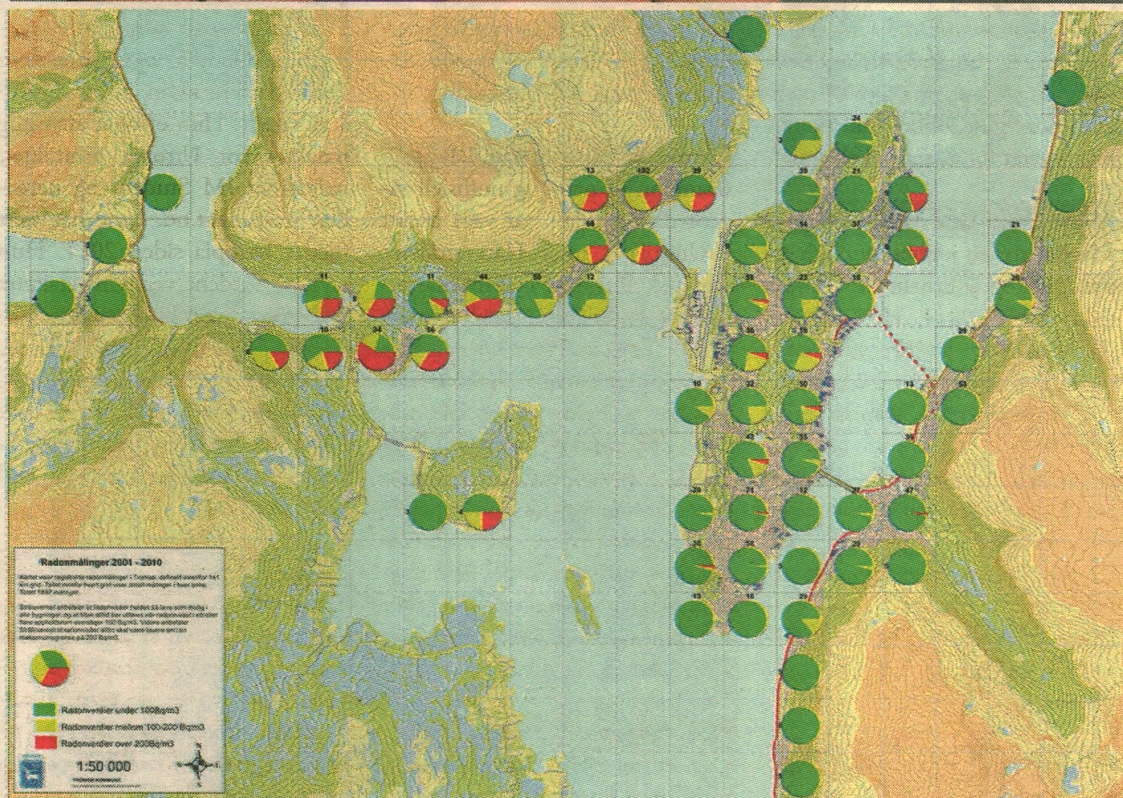
Kort fortalt, så har vi ikke det. Men det bør ikke bekymre oss. Loso forklarer:

-De nyeste byggene har tiltak for å hindre evt. forurensning og de eldste har vi undersøkt uten å finne noe. Slik vi ser det, er det ingen grunn til å anta at det er radon i berggrunnen her.

Eksempler på nybygg hvor tiltak er innført, er teknologibygget.

- Når det gjelder teknologibygget, ligger det en radonmembran i bunnen. Det er mye billigere å legge en matte idet man bygger bygget enn å begynne å gjøre tiltak etterpå. Jeg tror at det også er et krav [fra myndigheten] idag.

Hva eldre bygg angår, har UiT allerede sjekket ut Breivang, det nye, kommende undervisningsbygget ved siden av Øvre Breivang. Det gamle huset som er i ferd med å restaureres har lav forekomst av radon, og har blitt målt til kategori grønn.

KARTE FRA TROMSØ KOMMUNE VISER HVOR TRYGT UiT ER.

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

På grunn av en ny lov som satte akseptabelt nivå av det radioaktive stoffet radon lavere enn det til da hadde vært, ble det skrevet en artikkel om radonmåling i studentboliger i Utopia #5 2013. Utopia har møtt Erland Loso, Avdelingsdirektør for Bygg og Eiendom (UiT), for å finne ut av situasjonen på campus.

Heldigvis er det gode nyheter. Ikke bare er det målt lavere nivå av radon i enkelte bygg enn det loven krever; generelt er UiT og områdene omkring nordspissen så og si fri for radon. Da kan man si at UiT er et av de tryggeste stedene å bli.

Har UiT målt alle byggene på campus?

- Jeg har ikke fått tak i rapporten, men jeg snakket med ansvarlig og han sa at det ikke er en faktor. Om det betyr at det ikke fins radioaktive isotoper i det hele tatt, kan jeg ikke si.

Skal UiT måle alle bygg på campus?

- Det kan godt være at vi kommer til å gjøre en kartlegging av flere bygg hvis vi får indikasjon av høyere radonnivå, sier Loso.

Men enn så lenge UiT ikke har oppdaget et bygg med høyt radonnivå, er sjansene gode for at radonnivået aldri kommer til å bli høyt her på campus.

- Jeg tror personlig at det ikke er mye radon her i dette området. Det er ikke noe faktor for helsesituasjon, avslutter han.

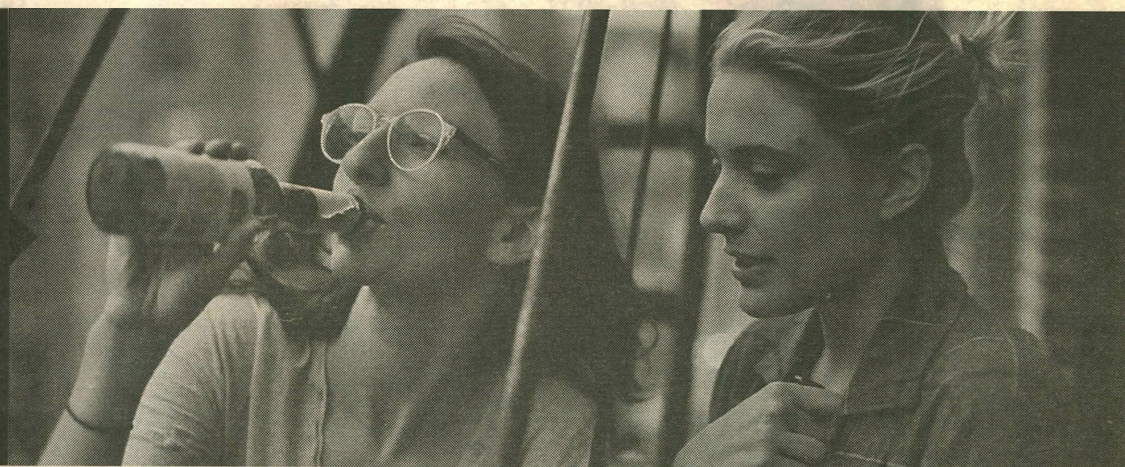
ANNO 1914

VERDENSTEATRET

K I N O

FRANCES HA

Vi starter semesteret torsdag 22. august med den kritikerroste «Frances Ha». Velkommen til en spennende ny filmhøst hos oss!

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program

FØLG OSS PÅ: [FACEBOOK](#) [TWITTER](#) [INSTAGRAM](#)

Studentavisa Utopia

Utopia er en ungdommelig og energisk avis med store ambisjoner og flotte folk.

Målet vårt er å lage landets beste studentavis, som skiller seg fra andre aviser ved å tillate større mangfold. Vi skriver artikler både på norsk og engelsk. I tillegg blander vi forskjellige journalistiske stiler og lar våre frivillige bidra i hele prosessen i avisproduksjonen. Du trenger ingen erfaring eller forkunnskaper – vi tilbyr kurs og opplæring, og vil gjerne dele vår kunnskap og erfaring med deg.

Vil du bli....?

Nyhetsjournalist: Bli med i vår nyhetsseksjon. Få gratis journalistkurs, og mulighet til å fortelle din mening. Du får gjøre intervjuer med interessante og viktige folk.

Kulturjournalist: Bli med i vår kulturseksjon. Du kan skrive anmeldelser av konserter, bøker, filmer og andre kulturelle begivenheter. Som kulturjournalist får du gratis tilgang til festivaler, konserter og utstillinger, og du blir en del av Tromsøs kulturliv!

Layout-medarbeider: Bli med i vår layoutseksjon. Som layout-medarbeider får du opplæring i grafiske programmer som blant annet InDesign og Photoshop, og du er sentral i sideutforming av Utopia.

Fotograf: Bli med i vår fotoseksjon. Du får delta på fotokurs, og du lærer å ta bedre bilder og bruke Photoshop. I felten får du prøve deg på mange forskjellige fotografiske utfordringer som blant annet portrettbilder og konsertfotografi.

Illustratør: Som illustratør er Utopia en god måte å få vise frem

ditt kunstneriske talent. Vi har alltid saker som eger seg for gode illustrasjoner. En god illustrasjon er vel så viktig som et godt bilde.

I Utopia finner du et miljø der du kan føle deg trygg og lære alt du trenger for å jobbe i en avis.

Vi tilbyr

Gratis konsertbilletter, gratis tilgang til pressevisninger slik at du kan se filmer før alle andre samt andre flotte tilbud. Det kan du få for å bli en journalist eller fotograf for Utopia!

Videre kan du bli med på sosiale arrangementer som fester og hytteturer, delta på fotokurs, journalistikkurs, photoshop kurs og videokurs. Blir du med nå får du være med på hytteturen i oktober!

Hvis du blir med på redaksjonsmøter får du møte andre frivillige i hyggelige omgivelser, med en liten matbit som vi byr på. I tillegg tilbyr vi en koselig plass å stikke innom. Kom til Utopias kontor og drikk kaffe, prat med de nye vennene dine og del dine ideer og synspunkter. Bli en del av temaet vårt og bidra til avislagning!

Smugttitt

Liker du å se filmer før alle andre? Under tittelen Smugttitt presenterer studentavisa Utopia og Verdensteatret Kino en rykende fersk kinofilm, som om et par dager, uker eller måneder vil få kinopremiere i Norge.

IM magasin

Studentmagasinet IM Student er utgitt av Utopia. IM er her for å hjelpe deg å føle deg hjemme i studentbyen Tromsø. Vårt mål er å være informativ på en engasjerende måte.

UTROPIAS REDAKSJON: ANSVARLIG REDAKTØR IDA ELISE STRØM, (BAKT.V), NETTREDAKTØR CAMERON THOMPSON, NYHETSREDAKTØR MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ (FORANN.T.V)), KULTURREDAKTØR KATARZYNA MIKOLAJEWSKA, FOTOANSVARLIG OLGA SHAVRINA, ANNONSEANSVARLIG LENE OLIVE SEDOLFSSEN. DISTRIBUSJONSANSVARLIG TRICIA TERRONES ER IKKE TILSTEDE PÅ BILDET. FOTO: OLGA SHAVRINA

UTROPIA REDAKSJONEN

Ida Elise Strøm, 23 år

Ida er det ferskeste medlemmet i redaksjonsstallen, og startet i jobben som ansvarlig redaktør 1. august. Hun har en bachelor i journalistikk, og studerer nå bachelor i språk og litteratur ved Universitetet i Tromsø. Som redaktør er hennes viktigste oppgave å passe på at alle andre gjør jobben sin, samt å ha ansvaret for avisens økonomi.

Magdaléna Budínová, 28 år

Magdaléna har jobbet som nyhetsredaktør og journalist i Utopia siden august 2011. Hun begynte i jobben etter at hun var ferdig med en mastergrad i fredsstudier ved Universitetet i Tromsø. Som nyhetsredaktør har hun ansvaret for hele nyhetsseksjonen i Utopia. Det vil si at hun jobber både som redaktør og journalist. Hun tar godt vare på sine flinke og arbeidsomme frivillige som gjør henne lykkelig og gjør det mulig at Utopia kommer ut to ganger i måneden.

Katarzyna Mikolajewska, 23 år

Katarzyna kom til Tromsø som Erasmus student i 2011, og startet å jobbe frivillig i Utopia. Hun ble veldig glad i å skrive kulturartikler, og er også en flink fotograf, som

drømmer om å åpne sitt eget fotoselskap. I 2012 kom hun tilbake til Tromsø og ble kulturredaktør i Utopia. Av de frivillige blir hun sett på som det snilleste medlemmet av Utopia, fordi det er hun som gir bort gratis bøker, konsertbilletter, forestillingsbilletter og kinobilletter til kulturjournalistene.

Cameron Thompson, 26 år

Cameron er nett- og uoffisiell videoredaktør. Han har vært ansatt i Utopia i to år. Han studerer teoretisk lingvistikk som masterstudent og er i ferd med å skrive masteroppgave. Hans hovedrolle i redaksjon er å vedlikeholde avisas nettside og holde alle sosiale medier i god stand og oppdatert. Nylig har han også begynt å opprette en videoavdeling slik at Utopia nå har videointervjuer på hjemmesiden og sin egen YouTube kanal, men han har enda større planer for Utopias videre utvikling, og håper at det bare er begynnelsen.

Olga Shavrina, 25 år

Olga er fotosjef i Utopia, og har vært med i teamet siden august 2013. Som fotosjef er hun ansvarlig for alle bilder både i avisen og på nettsiden. Olga både fotografer selv og bistår de frivillige fotogra-

fene med deres bilder. Olga er også student ved Universitetet i Tromsø, hvor hun tar mastergrad i urfolkstudier.

Lene Oline Sedolfsen

Lene er nyansatt som annonseansvarlig i Utopia, og er den som skal få avisens økonomiske hjul til å gå rundt. Hun er også ansvarlig redaktør for Utopia produktet, magasinet IM Student og nettsiden imstudent.no. Lene har vært med i Utopia siden 2011. Hun er også student ved Universitetet i Tromsø hvor hun studerer sosiologi. Hun er tidligere utdannet frisør, har studert innovasjon og entreprenørskap ved Universitetet i Nordland, i tillegg til tverrviten-skapelig metakommunikasjon ved SSHC.

Tricia Terrones

Tricia jobber som distribusjonsansvarlig. Det vil si at annenhver torsdag henter hun tusenvis av rykende ferske aviser, og kjører rundt i Tromsø for å levere Utopia på forskjellige steder slik at du og resten av byens befolkning kan nyte de nyeste sakene fra Utopia. Tricia kom til Tromsø for å ta mastergrad i fredsstudier, og er også en utrolig flink salsdanser.

annonse

Learn how to sail- with Boreal Yachting

Experience the beautiful Arctic coastline in Northern Norway from one of our sailboats.

Boreal Yachting offers all types of sailing courses.

- Beginner courses
- Special courses
- Student courses
- Internationally approved courses (RYA)
- crew training/skipper training

Also have a look at our RYA sailing course plan this coming fall.

Interested? Please feel free to contact us... We offer students a good price on all our courses.

Boreal Yachting as

Post address; Pb.4107, Kvaløysletta, 9280 Tromsø Office; Eidkjosen Industripark, Eidkjosen.

Web: www.boreal-yachting.com E-Mail: post@boreal-yachting.no Phone: +4799381360

Boligkrise er et kollektivt ansvar

I år er det ca. 2000 studenter uten et sted å bo. SiTo håper nå på en rask kommunal saksbehandling, og bevilgninger fra Kunnskapsdepartement - slik at nye studentboliger kan bygges snarest. Hvor lang tid skal det ta før boligkrise er under kontroll?

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LEIF TORE HANSEN HÅPER PÅ EN RASK KOMMUNESAKSBEHANDLING SLIK AT NYE STUDENTBOLIGER KAN BYGGES SNART FOTO: OLGA SHAVRINA

I år er det omtrent 2000 studenter uten et sted å bo. Studentsamskipnaden i Tromsø, SiTo, håper nå på en rask kommunal saksbehandling, og bevilgninger fra Kunnskapsdepartement - slik at nye studentboliger kan bygges snarest. Men hvor lang tid skal det ta før boligkrisen er under kontroll?

Innen to års tid skal nye studentboligkomplekser bygges. SiTo har to områder under utvikling - Is-

renna og Dramsveien på Tromsøya. Begge disse områdene kan bygges med ca. 900 hybelenheter.

— Vi er avhengig av at kommunen prioriterer Studentsamskipnaden for å ferdiggjøre saksbehandlingen. Så er vi avhengig av at Kunnskapsdepartementet bevilger hybelenheter til Tromsø. Og der er faktisk poenget at vi i ti år ikke har hatt bevilgninger av hybelenheter til Tromsø, opplyser Leif Tore

Hanssen, eiendomssjef i SiTo.

I 2012 og 2013 har SiTo fått bevilget 150 hybelenheter, av disse var 80 hybler øremerket Svalbard. Nytt hybelbygg med 88 hybler på Svalbard vil være innflyttingsklare høsten 2014. De resterende 62 skal bygges i Tromsø. SiTo har søkt om ytterligere 500 og trenger minimum 200 for å kunne starte en bygging i Tromsø.

— Vi håper derfor at vi får bevilget minst 140 hybelenheter til i løpet av høsten slik at byggingen kan starte, sier Hanssen.

Byggetiden er minst to år, det vil si at byggene skal være ferdig i 2015.

— Vi har en stor utfordring i mellomtiden, fordi det tar tid å bygge, kommenterer Hanssen.

Midlertidige løsninger

Situasjonen takles nå med tilbud av midlertidige studentboliger og Sofahjelpen. SiTo tilbyr studentene en midlertidig plass å bo på Åsgårdveien i eksamenslokalene hvor studentene kan bo fram til 7. september.

Den gamle brannstasjonen kan brukes til oktober og ble åpnet for studenter mandag 19. august, en uke etter semesterstart med seksti studenter på ventelista. På

Cruise deg gjennom studietiden

Denne cruisebåten er Tromsøs ferskeste studentboligtilbud, og skal bli 124 studenters nye hjem.

FOTO: PRIVAT. STUDENTER UTEN BOLIG KAN SNART BO I DETTE SKIPET MED 62 DOBBELTLUGARER OG MEGET BRA STANDARD

IDA ELISE STRØM
ANSVARLIG@UTROPIA.NO

I skrivende stund legger cruiseskipet forhåpentligvis snart til i en kai nær oss, og er klart til å gi 124 studenter en litt annerledes boligopplevelse dette studieåret.

Det er Nord-Norge patriotene

Initiativtakerne bak de kreative studenthyblene er kjendispirat Ola O. Gjevær og Mats Bækkelund, sistnevnte kjent fra TV-programmet Oppdrag Nord-Norge. I omtrent ni måneder har de jobbet med ideen om å skaffe et skip for å huse studenter. At skipet havnet nettopp i Tromsø bestemte duoen seg for tidligere i august etter å ha lest at 1900 ferske Tromsø-studenter manglet bolig rett før studiestart.

— Vi har vurdert mange steder for å plassere skipet. Men vi ser at behovet er størst i Tromsø, forteller Gjevær.

Og at valget falt på Tromsø, kan vi Tromsøstudenter prise oss lykelige over. For rett før studiestart manglet hele 1900 studenter boligtilbud, og ettersom enda flere har fått studieplass har også tallet på boligløse steget, og antall studenter som mangler bolig er nå oppe i omtrent to tusen, en femtedel av UiTs studentmasse.

At behovet for nye boliger er prekært er en kjent sak, og initiativtakerne jobber nå spreng med å få det nye boligtilbudet innflyttingsklart.

— Vi har blitt tilbudt kaiplass, og har vært i kontakt med Tromsø kommune som ser på saken. Så det

spørsmål om hvorfor den ikke var klar før studentene kom opp til Tromsø, svarer Hanssen at det ble umulig på grunn av kulturelle arrangementer.

— Brannstasjonen skal nå over til kultur da. Det skal bygges om til et ungdomshus eller noe sånt, forteller han.

Derfor vil brannstasjonen ikke kunne brukes som midlertidig boplass neste høst.

I tillegg er det et økonomisk spørsmål. Ifølge Hanssen koster det mer å drifte stasjonen enn det er inntekter. I fjor brukte SiTo 400 000 kroner på de midlertidige studentboligene.

Olavsværn kan bli studentboliger

Det blir nå en stor utfordring for studenter å stå på og finne seg en annen plass å bo etter at de må flytte ut av Åsgård og brannstasjonen.

— Vi jobber med to muligheter for overnatting. En vil være Olavsværn i Tromsdalen, sier Hanssen og utdyper:

— Der kan vi skaffe overnatting til alle - og det kan etableres ganske raskt, sier han.

Studentene må forplikte seg til å bo i de boforholdene og signere kontrakt.

— Det er snakk om den gamle militærforlegningen som ble lagt ned. Den har meget høy standard, fordi den er yrkesmilitær. Men det holder en liten avstand til byen da, sier Hanssen.

Finner SiTo at alt på stedet er i orden, blir studentene informert om at de kan søke om en midlertidig boplass der. Hvis interessen er stor, skal SiTo sette i gang prosjektet raskt.

er en del brikker som må falle på plass, men hvis alle gode krefter vil, så kan vi snart tilby 124 studenter boligplass, opplyser han.

Tidsrammen for når skipet er innflytningsklart er ikke fastsatt, men han håper at dørene kan åpnes allerede om noen uker.

Gode fasiliteter

Det er et 220 for gammelt cruise-skip med 62 dobbeltlugarer Giæver og Bækkelund har skaffe til veie.

— Det er gode hybler, med dusj og toalett på hvert rom, forteller han.

Han kan også lokke fremtidige leietagere med flere fasiliteter i form av lesesal, spisesal, kjøkken og til og med bar.

Rimelig alternativ

Husleien for lugarene er foreløpig ikke fastsatt, og vil avhenge av kail-

Det andre alternativet som kommer opp er en båt (se egensak).

Oppfordrer byens befolkning til å hjelpe

Før sommeren gikk Universitetet, Tromsø kommune og SiTo samlet ut og oppfordret byens befolkning til å leie ut de arealer som de besitter. Hanssen sier at det er nok mange i byen som disponerer slike arealer, men lar være å leie de ut av forskjellige årsaker.

— Eldre, for eksempel, er ikke vant til dagens ungdom og syns at det å leie ut eiendom kan være skummelt. Et annet eksempel er at det fins mange arealer som kunne ha vært leid ut, men krever litt ombygging og godkjenning av Tromsø kommune, fortsetter Hanssen.

Hanssen syns kommunen kunne vært mer behjelpelig med bistand til de ønsker å leie ut.

— Tromsø kommune skulle vært mer behjelpelig i forhold til å godkjenne og med rask saksbehandling. Man kunne kommet til kommunen for noen gode råd og veiledning for hvordan man kan etablere en hybel som er godkjent i forhold til forskriftene, understreker Hanssen og fortsetter:

SiTo tar ikke fullt ansvar alene

Husleie er hovedinntekten til SiTo. Det skal dekke kostnader til å drifte studentboliger og det dekker også andre tilbud som SiTo har. På brakkeriggen i Breivika som SiTo etablerte i fjor, betaler man en ganske høy husleie på 4000 kroner i måneden. Hanssen sier at det ikke er nok i det hele tatt for å dekke alle kostnader.

— Vi i Studentsamskipnaden er klare på at det å skaffe flere studentboliger her i Tromsø ikke er Studentsamskipnadens ansvar alene. Dette må gjøres i felleseid med det offentlige og det private. Det er viktig, avslutter Hanssen.

eie, og andre faste avgifter. Men Giæver lover markedsmessig prisgunstige hybler.

— Det skal bli markedsmessig og fornuftig leie, konstaterer han. Og siden boligsituasjonen i Tromsø antakeligvis ikke løser seg med det først, satser Giæver og Bækkelund på å la skipet ligge til kai i noen år.

— Om det blir en permanent ordning er for tidlig å si. Vi må først få alt på plass, og se hvordan ideen blir mottatt. Men vi satser på å ha skipet liggende i alle fall i noen år, sier han.

I kommunen blir den kreative ideen mottatt med åpne armer.

— På vegne av byrådet kan jeg si at vi syns dette er en kjempegod idé, som vi håper blir realisert, opplyser byråd for finans, Line Fusdahl.

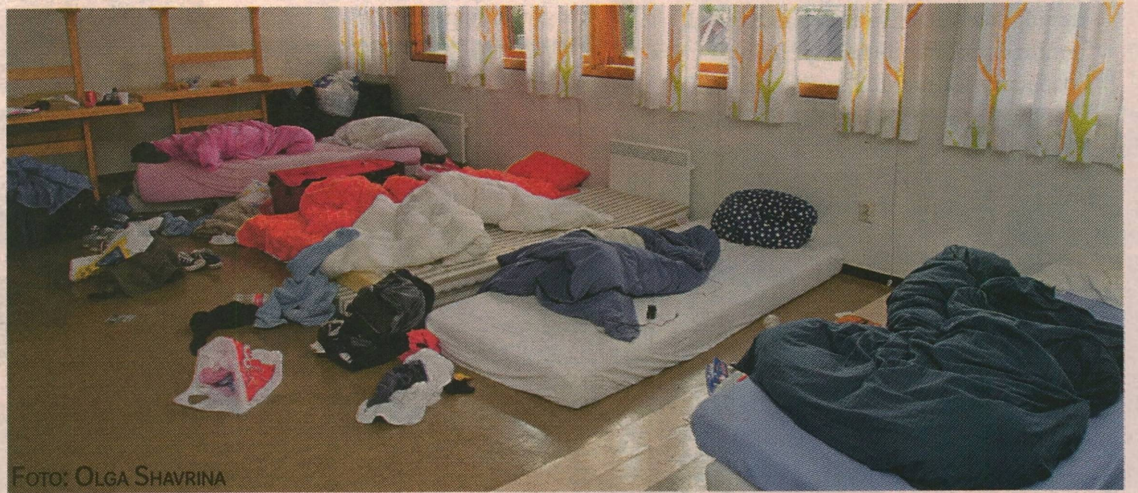

FOTO: OLGA SHAVRINA

FOTO: OLGA SHAVRINA. NIKLAS ISAKSEN FRA SKIEN TENKER PÅ Å FORLATE TROMSØ FORDI HAN FANT IKKE ET STED Å BO

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

«og den bolig her, hva tror du?»

I eksamenslokaler på Åsgård er det to studenter som diskuterer om en mulig plass å bo foran en åpen laptop. Åsgård er en av de midlertidige bostedene som universitetet tilbyr til de som får studieplass, men ikke sted å bo. En av disse to studentene er 19 år gamle Niklas Isaksen fra Skien.

Er det hyggelig å bo her?

Det er det. De aller flest har bodd her i en uke og alle har begynt å kjenne alle.

Hvor mange bor i eksamenslokalet nå i denne perioden?

Tja, nå er det noen som driver og flytter ut og noen som allerede har flyttet ut, men rundt 20 stykk bor fortsatt her nå.

Hvor sover dere?

Vi er plassert i flere rom, cirka fem stykk per rom. Vi sover på skumgummi madrasser, men de er jo relativt greie å sove på. Jeg selv har tatt med min egen madrass og overmadrass.

Viste du at det var en så vanskelig boligsituasjon her i Tromsø før du kom?

Ja, jeg viste at det var en dårlig situasjon, men trodde ikke at det skulle være så ille. Det er 1900 som står i kø for å få bolig.

«det var som å møte en vegg»

Boligsituasjon i Tromsø tvinger igjen nye studenter til å bo på Åsgårds eksamenslokaler og på den gamle brannstasjonen. Her forteller boligløse Niklas Isaksen Utropia, hvordan det er å bo der.

Når fikk du vite at du fikk studie-plass i Tromsø?

Det fikk jeg vite midt i juli fra Samordna opptak, og siden da søkte jeg kontinuerlig på det private markedet, men klarte ikke å finne noe til en akseptabel student-pris. Oftest får man ikke svar i det hele tatt fra de man sender e-post til.

Hvordan er levestandarden her på eksamenslokalet?

Her har vi verken Internett eller dusj, og vi kunne gjerne ha fått en ovn eller komfyr for å lage mat, siden de eneste kjøkkenfasilitetene vi har er kjøleskap, mikrobølgeovn og vannkoker. Plasttallerkener og sanne ting må vi kjøpe selv.

Hvordan lager dere mat da?

Nei, det har blitt mye nudler og sanne enkle ting i det siste.

Hva med dusjing?

Vi bruker dusjene til naboene som bor i studentboligene ved siden av. Vi venter at noen skal gå ut for å kunne snike oss inn. Vi har egentlig ikke noe adgang til lokalet.

Hva studerer du her?

Fiskehelse, men jeg planlegger snart å dra tilbake til hjembyen min, Skien.

Hvorfor det? Er det på grunn av denne situasjonen?

Ja, mye på grunn av at jeg ikke har fått bolig ennå. Men også fordi jeg ikke følte meg klar, jeg kommer rett fra videregående og å komme hit var som å møte en vegg. Vi skulle ha noen innleveringer og å ikke ha tilgang til nett begrenser friheten litt, samt mulighet til å jobbe ordentlig med skolearbeid. Og selvfølgelig tida på dagen strekker kanskje ikke til når man søker på bolig, samtidig som det er mye ellers som må bli gjort.

Hva foreslår du man kunne ha gjort for å løse situasjonen her på eksamenslokalet?

Dette er et tilbud vi får på Åsgård, men vi kunne sikkert ha fått nett: det er ikke så mye arbeid å sette opp en router og vi kunne ha fått midlertidig adgang til dusjene rett ved siden av. Komfyr hadde ikke gjort noe det heller. Vi snakket med Studentsamskipnaden i Tromsø og vi fikk heldigvis vaske-maskin, men man kunne ha gjort noe mer i en nødssituasjon som dette.

Og generelt i Tromsø?

Nei, det vet jeg ikke, det eneste jeg la merke til var at Studenthuset Driv skulle renoveres og man skulle bruke 34 millioner på det, leste jeg nylig. Kunne man egentlig ikke ha brukt disse pengene på å bygge studentboliger i stedet? Jeg ville gjerne ha gått på det gamle bygget, hvis 15 prosent av oss kunne fått plass å bo for disse pengene.

Telegrafbukta – Bedre kjent som Bukta. Strand og parkområde beliggende på Sydspissen av Tromsøya som er et naturlig samlingspunkt enhver godværsdag i Tromsø. Perfekt sted for grilling, eller en treningsøkt i den nye helseparken med treningsapparater. Bukta byr også på friske badetemperaturer for de tøffeste.

Tromsø museum - Nord-Norges eldste vitenskapelige institusjon, etablert i 1872. Museet har to hovedseksjoner, seksjon for naturvitenskap og seksjon for kulturvitenskap. Studenter har gratis inngang.

Storelva studentboliger – 40,43 - direkte buss fra/til UiT

Jekta Storsenter - Byens største kjøpesenter og shoppingeldorado med over 100 butikker, med handelsområde K1 Storhandel som nærmeste nabo. Husk og legge shoppingpausen innom Shin Sushi for rask og billig rullebåndssushi, eller Yogurt Heaven for en søtere fornøyelse.

Åsgårdveien studentboliger – 26, 36

Elverhøy studentboliger – 26, 28, 40, 36 - direkte buss fra/til UiT 36

Mellomveien campus - UiTs andre campus, som huser Institutt for lærerutdanning og pedagogikk.

Alfheim stadion – Her får du mulighet til å se Tromsøs store stolthet - fotballspillerne i Tromsø IL i aksjon. Alfheim byr alltid på god stemning og festfotball når "Gutan" varter opp.

Prestvannet studentboliger - 26, 28, 40, 36

Forhåpningen studentboliger – 26, 28, 40

Strandvegen Studentheim – 34

Storskogåsen studentboliger – 24, 26

Ishavskatedralen – eller Tromsdalen Kirke er det første som møter deg over brua til fastlandet. Kirken er Tromsdalens blikkfang og en velkjent turistattraksjon. Den isfjellformede kirken er en spennende kirke med uvanlig arkitektur, fin stemning og med god akustikk for konserter. Kirken er absolutt verdt et besøk.

Dyrebeskyttelsen - En gruppe av dedikerte medlemmer som tar vare på dyrevelferd i Tromsø.

Fjellheisen - Er en pendelbane som går til Storsteinen på Fløya. Etter fire minutter er du allerede på toppen. På toppen er det en utrolig utsikt over hele Tromsø. Studentene har billigere billett. Glem ikke ditt studentbevis og kos deg med en av de vakreste turistattraksjonene. For de mer sporty er det gratis å gå til toppen!

Siverstens kaffe - Her kan du bestille smakfull vegetariansk mat, deilige kaker og kose deg i en trivelig atmosfære i det lille kaffestedet som ligger i Rådhusgata.

Bibliotek – Tromsøs hovedbibliotek ligger i Grønnegata midt i sentrum. Det er også bibliotek i Tromsdalen og i Kroken. Og ikke glem de mange universitetsbibliotekene.

Blårock – Tromsøs rockebule hvor man også får kjøpt smakfulle burgere, som man kan nyte med et stort utvalg øl. Blåmandag er et kjent begrep for enhver tromsøværing, med rockemusikk, billigere øl, og masse folk. Blårock er også et flott og intimt konsertlokale hvor man kan oppleve alt fra små ukjente artister til de mer kjente innen sjangeren rock.

Globus – Tilbyr spennende internasjonal mat fra flere verdenshjørner. Byr også på gode vegetar – og veganerretter.

Circa - Behagelig utested med smakfullt utvalg i baren. Hver onsdag, fredag og lørdag kan du svinge deg på dansegulvet til rytmer fra DJ. Onsdag er det også vinkveld.

Aurora kino - Aurora Kino er den største kinoen i Tromsø med seks kinosaler.

Storgata – Tromsøs gågate og hovedgate. Huser flere utesteder, restauranter og butikker. Gaten byr på en meget koselig atmosfære. Husk også å ta en tur innom torgene, og besøk de lokale bodene når det selges mat og andre spennende ting.

Polaria - Hva kan du forvente? All slags biologiske naturmirakler – fisk, sjø-planter, utstoppede dyr og hovedattraksjonen seler som leker og svømmer rundt! Et populært høydepunkt er når selene mates. Husk studentkortet for å få studentrabatt.

Verdensteatret - Er den eldste kinoen i Norge, og viser alt fra splitter nye filmer til gamle klassikere. Verdensteatret er også en populær café og utested.

Fretex - Gjenbruksbutikk som ligger rett ved Nerstranda kjøpesenter. Her finner du brukte klær og ting og tang. I tillegg har Fretex et stort utvalg av bøker, DVD-filmer, EP-er og CD-er. Her kan du også levere gamle ting som du ikke lenger bruker.

Bastard Bar - På Bastard får ofte mindre kjente og oppadstormende musikere prøve seg. Her kan du høre alt fra jazz til den mørkeste svarte metall og alt der i mellom. Kom innom og la dine trommehinner eksplodere!

Mat og Vinhuset Lotus - Asiatisk kjøkken med god variert meny. Også kjent for stor sushimeny og godt vinkart.

Solid - Et fint utested med fine sitteplasser utendørs med varmelamper hvor du har full oversikt over alt som skjer i Storgata foran deg og du kan observere folk mens du nyter en kaffe eller noe sterkere. Inne er det en fin stille atmosfære og som regel veldig mange folk – særlig i helgene.

Nerstranda – sentrums største kjøpesenter, med 46 butikker.

valbard studentboliger – ta gjerne et fly

Kraft studentidrettssenter - Beliggende på campus tilbyr treningssenteret allsidig trening til rimelige priser. De har også en avdeling i Elverhøy.

Teorifagbygget Hus 1 - Her finner du blant annet kontorene til flere viktige studentorganisasjoner som Studentavisa Utropia, Tromsøstudentenes Idrettslag, TSI, International Student Union, ISU, Arbeidsutvalget, AU, Studentsamfunnet, Cafe Bodega, Studentsamskipnaden, SiTo, IT hjelpen Orakelet, og mange andre.

Studentpresttjenesten - Her kan du delta i forskjellige arrangementer eller stikke innom kontoret for en samtale med en av studentprestene. Studentprestene tilbyr også sorggruppe og andre tilbud.

Studentrådgivinga - Dersom du trenger psykisk hjelp, dersom du føler deg deprimert, trist eller trenger noen å snakke med. Rådgivingstjenesten arrangerer også forskjellige kurs og gruppeøvelser. Tilbudet er bare for studenter.

Mortensnes studentboliger – 24

Biltema – Skal du mekke på bilen, sette opp stakittgjerde, kjøpe pinner til skolearbeidet, eller bygge bur til kaniene? Da er Biltema stedet.

Øvre Breivang studentboliger – 34, 24

Breivika studentboliger – 20, 21, 34

Bazinga - Bazinga-baren finner du på campus innenfor hovedkantina. Baren har flere sofagrupper, og tilbyr deilige hamburgere – også i vegetariansk form, bredt utvalg av baguetter, vin og øl – til studentvennlige priser.

Sykehuset - Universitets-sykehuset Nord-Norge, eller UNN, har flere avdelinger. Tromsø avdelingen er campus i Breivika sin nærmeste nabo.

Legevakta – Legevakten i Tromsø er lokalisert på sykehusområdet, og er også rett ved Universitetsområdet. Legevakten lapper deg sammen når du har trynna på byen, eller har andre medisinske behov, og du ikke kan vente på fastlegen. Legevakten tilbyr også medisinsk hjelp til de uten fastlege i Tromsø.

Lysløypa – Et steinkast fra byen kan man komme seg inn i byens grønne åre som fører deg helt fra sørsiden til nordsiden av øya. Her får man følelsen av å være langt ute i naturen, selv om man befinner seg i sentrumsnære omgivelser.

Ørndalen studentboliger - 20, 21, 42

Studenthelsestasjonen - Ligger i sentrum ved siden av Studenthuset Driv og bare studenter ved UiT kan bestille en time her. Tilbudet er gratis og inkluderer veiledning, samtale eller undersøkelse av helsesøster eller leger innenfor områdene prevensjon, resept på prevensjonsmidler, seksuelt overførbare infeksjoner, graviditet, abort og seksualitet.

Stakkevollan studentboliger - 20, 21, 42

Rå Sushi - Sushispesialisten i Tromsø. Byr på en bred sushimeny, med tradisjonell sushi, men også sushi med en lokal twist. Verdt et besøk for alle sushi-entusiaster! Og hvis du aldri har smakt sushi, må du i hvert fall ta turen!

Tromsdalstinden – Toppen av tinden byr på fantastisk utsikt så langt øyet kan se. Turen er noe krevende, men overkommelig for alle.

Studenthytte stengt etter bråk

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Tromsøstudentenes Idrettslag, TSI, ønsker ikke å stå ansvarlig for studenter som brukte hytta til festning i stedet for friluftsliv.

Hytta som TSI disponerte på Brensholmen på Kvaløya var et favorittsted for hytteturer og ble mye benyttet av studenter. I første halvår i år ble hytta ukentlig leid ut til forskjellige grupper. Den ligger i et vakkert område med bra turterreng hvor man kan gå i fjellet og legge turene innom gode fiskevann. Hytteutleien var studentvennlig og TSI hadde ingen ambisjoner om å ha fortjeneste på hytteutleie.

—Grunnen til dette er at vi ser på hytta som et godt og viktig tilbud for våre medlemmer. Inntektene

brukes kun til å betale strøm, vedlikehold og kommunale avgifter, sier nyvalgt leder av TSI, Viktor Engelhardt.

For mye bråk

Selv om TSI fremdeles disponerer hytta, er den midlertidig stengt slik at TSI kan finne en løsning på situasjonen. Dette ble besluttet av TSI sitt hovedstyre etter at naboeene gjentatte ganger hadde klaget på mye bråk.

— De (naboeene, jour.anm.) har henvendt seg til hovedstyret i TSI grunnet upassende oppførsel. Det har vært mye bråk, festing og utagerende adferd, som har vært til sjenanse for naboeene, forklarer Engelhardt

FOTO: OLGA SHAVRINA. VIKTOR ENGELHARDT, NYVALGT TSI LEDER, SIER AT STENGNING AV HYTTA PÅ BRENSHOLMEN SOM LIGGER PÅ KVALØYA ER IKKE EN OPTIMAL LØSNING. TSI JOBBER NÅ MED Å FINNE ANDRE ALTERNATIVER

Han fortsetter:

— Utgangspunktet for at TSI kjøpte hytta var at det skulle være muligheter for friluftsliv i området. Den senere tid kan det virke som at hytta har vært mer benyttet til festing enn rekreasjon og friluftsliv. Dette har vært en belastning for naboeene og nærmiljøet. Dette er ikke noe TSI ønsker å stå ansvarlig for og har dermed besluttet å finne løsning på dette.

Beslutningen var nødvendig

TSI styret har jobbet lenge med saken.

— Vi er klar over at dette ikke er optimalt, men vi har sett på dette som en nødvendighet for å løse situasjonen på en bra måte for alle involverte, opplyser han.

Akkurat nå tilbyr TSI ikke en annen hytte for utleie. Omlokalisering er en av løsningene TSI ser

på, men de kan ikke gi flere detaljer på nåværende tidspunkt.

— Uansett hva løsningen blir, er vi opptatt av at tilbudet skal være tilsvarende med det vi har i dag.

Hva er plan B hvis dere ikke finner en annen hytte?

— Vi har ingen plan B, hyttetilbud til TSI skal bestå, avslutter Engelhardt.

Layoutansvarlig

50% stilling ledig fra 22. august 2013.

Som Layoutansvarlig har du ansvar for Utopias utforming. Stillingen krever personlig engasjement og erfaring med Adobe InDesign og Photoshop. Stillingen kan kreve korte perioder med intensivt arbeid fulgt av perioder med lavere arbeidsbelastning.

Stillingen lønnes med 50.000,- i året.

Søknad med CV leveres til: redaktor@utropia.no
eller

Utropia - Studentavisen i Tromsø v/ Ida Elise Strøm,
Universitetet i Tromsø / Hovedgården
9037 Tromsø

Søknadsfrist: 05.09.2013

For spørsmål om stillingen, ta kontakt på telefonnummer 77 64 59 01 eller e-post redaktor@utropia.no.

Ellers kan du gjerne komme innom vårt kontor i Teorifagbygget 2, rett ved siden av Café Bodega.

SNOW: Et forskningsprosjekt for fremtiden

FOTO: TOR FARSTAD. I TROMSØ. FØRSTEAMANUJENSIS I INFORMATIKK VED UIT OG FORSKER VED NASJONALT SENTER FOR SAMHANDLING OG TELEMEDISIN JOHAN GUSTAV BELLIKA ER MANNEN BAK SNOW-SYMBOLBASERT SYKDOMSOVERVÅKNING

SNOWs visjon er å hjelpe befolkningen ved å kombinere epidemiologi og algoritmer som matcher symptomer mot potensielle sykdommer. Systemet er nå lansert som en pilotstudie.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Mål: presisitet

Hvor presist et type system som SNOW er kan først sees når det tas i bruk.

— Per nå har vi ikke den gullstandarden vi trenger for å sammenligne, men som jeg ser på dette er det et forskningsprosjekt som vil strekke seg over veldig lang tid, sier forsker Johan Gustav Bellika.

Suksessfull diagnostisering av privatpersoner gjennom noen tasteklikk kan bli et nyttig verktøy for både helsevesen og privatperson i Norge. Derfor er presisitet viktig.

— Målet er jo gjennom forskning å gjøre diagnostiseringen så presis som mulig, fortsetter Bellika.

Et unikt system

SNOW er bygd for å fungere på internett, og er det eneste systemet som er basert på oppdaterte epidemiologiske data kombinert med matching av symptomer.

— Sånn sett er det helt unikt, sier Bellika.

New York benytter seg av andre sykdomsovervåkningssystemer, for eksempel HUB.

Dette skiller seg fra SNOW da det ikke bygger på epidemiologiske data.

—Jeg tror ikke det kommer til å ta så veldig lang tid før det kommer lignende systemer. Alle sliter med det samme problemet, nemlig å få tak i data.

Mangler data

Bellika forklarer at dataene de får tilgang til avgjør hvilke sykdommer som inkluderes i systemet.

— Vi får dataene fra mikrobiologilaboratoriet på UNN. Hvis vi hadde hatt mer data, kunne vi ha dekket flere sykdommer. Hadde vi hatt flere laboratorier ville vi kunne dekket flere geografiske områder enn Finnmark og Troms.

Algoritmen som er laget for SNOW er basert på å kjenne til frekvensen på sykdommer og å matche symptomer mot diagnoser, forklarer han.

— Hvis vi hadde hatt flere data, kunne vi ha inkludert flere sykdommer, men der ligger jo det

store problemet; å få tak i data. Vi er nødt til å samle inn data fra helsetjenesten, vi er nødt til å være integrert i systemene deres, noe som er en kjempeutfordring.

Flere data betyr færre begrensninger på hvilke sykdommer som kan inkluderes i systemet. Dessuten kan SNOW i fremtiden bidra til en tidligere oppdagelse av smittsomme sykdommer.

— Hvis vi bare får data kan vi dekke veldig mye rart, så jeg er sikker på at jeg kommer til å forske på dette i de neste ti årene, sier Bellika.

Bellika samarbeider med, og i september starter en fra miljøet der som stipendiat for å forske på SNOW i tre år.

Veien videre

Bellika samarbeider med det Polytekniske Universitetet i Valencia, og i september kommer en stipendiat derfra for å forske på SNOW i tre år. Dessuten har forskningsprosjektet vakt høy medieinteresse og høstet positiv respons fra helsetjenesten. Likevel er ikke veien videre problemfri.

— Utfordringen er todelt, forteller Bellika.

Både tilgang på data fra virkeligheten og forskningsmidler trengs for videreutvikling av SNOW.

— På den ene siden må vi drifte systemet og på andre siden skal vi forske på dette, forklarer Bellika.

HØYRE VIL BYGGE FLERE STUDENTBOLIGER!

Elisabeth Aspaker Troms Høyres 1.-Kandidat til Stortinget og Daniel Sordahl leder av Høyres studenter i Tromsø

År etter år står gamle og nye studenter uten tak over hodet ved studiestart. Boligmangelen setter studentene i en vanskelig situasjon. Dessverre har ikke regjeringen trappert opp innsatsen i takt med det økende behovet.

På grunn av det store behovet for studentboliger mener Høyre at målet for hvor mange

studentboliger som skal bygges årlig må oppjusteres til en plass mellom 2000 og 3000.

De siste årene har det ikke blitt investert nok i studentboliger i sentrale områder. Høyre mener man må prioritere større prosjekter i de store studentbyene, hvor boligmangelen er størst og de private utleieprisene er høyest. I Tromsø

er universitetet med alle sine studenter og ansatte så stort at det private leiemarkedet ikke er i stand til å dekke behovet.

Økte byggekostnader gjør det nødvendig å fjerne kostnadstaket på byggingen av studentboliger. Dagens kostnadstak vil stoppe studentboligbygging, fordi byggekostnadene øker hvert år. Når byggekost-

nadene overskrider 750.000 per hybelenhet vil det statlige tilskuddet falle bort og studentene blir sittende igjen med hele regningen. Høyre mener at regjeringen med dette fører usosial boligpolitikk.

Høyre ønsker å bygge flere studentboliger ved å endre samskipnadsloven slik at det åpnes for offentlig-privat sam-

arbeid og andre nyskapende utbyggingsmodeller. Samt oppmuntre til bygging av flere private studentboliger. Private kan for eksempel bygge boligene mens samskipnadene står for driften.

Høyre mener det må tas i bruk nye ideer og bedre løsninger for å løse utfordringene studentene møter ved studiestart!

NORD-NORGES VIKTIGSTE RESSURS.

Sandra Borch, 2.kandidat stortingsvalget for Senterpartiet i Troms og Jonas Bertelsen Johnsen, 9.kandidat.

Du er Nord-Norges viktigste ressurs. Som student her i nord er du en del av nåtidens og fremtidens behov for arbeidskraft. Nord-Norge trenger den kompetansen som dagens studenter tilegner seg sårt, og Senterpartiet vil legge til rette for at du skal få spennende muligheter og en lys framtid i nord. Vi vil snu Norge og flyt-

testrømmene på hodet! Det skal være like attraktivt å leve og bo i Nord-Norge så vel som resten av landet.

Senterpartiet satser på lokale ringvirkninger av den stadig økende petroleumsaktiviteten og vi vil ha mer fornybar energi i landsdelen. Vi ønsker at de nordnorske studentene skal

stå klare til å utføre de oppgavene som følger med våre visjoner ved endt utdanning. Vi prioriterer ikke skattelette som maksimalt vil gi studenter en tusenlapp mer i året, men bruker pengene på kvalitet i utdanningen, studentboliger og forhåpentligvis vil vi få råd til 11-måneders studiestøtte for alle studenter. Studenter med

barn mener vi bør få 12-måneders studiestøtte slik at de kan bruke en mindre del av sommerferien på jobb og en større del sammen med barna.

For å snu Norge på hodet trengs all arbeidskraft som utdannes ved UiT. Det er like viktig med leger, ergoterapeuter og sykepleiere i helseyrker,

som det er med økonomer, jurister og statsvitere i private bedrifter og forvaltning. Vi er glad for alle ingeniører som vil bygge landet og lærerne som skaper morgendagens helter. Uansett utdanning, Nord-Norge trenger deg og din kompetanse. Senterpartiet vil stå på for at dine drømmer kan oppfylles i Nord-Norge.

EN ENKLERE HVERDAG FOR STUDENTENE

Kristian Eilertsen, Formann, Troms Fremskrittspartiets Ungdom

De fleste har nå startet på studiene enten på et universitet eller høyskole. Det er enda mange som ikke har fått seg et bosted. Mange sover på sofaer og campinghytter. Dette er uakseptabelt.

Studentene har fått mindre å rutte med de siste årene. På nittitallet fikk studentene 1,5

ganger grunnbeløpet i Folkestrygden, mens i dag får man så vidt 1,1 ganger. Mange lever i dag under fattigdomsgrensen, og har knapt en femtilapp å leve for om dagen. Studenter har mindre penger pr. dag enn kriminelle i fengsel.

Studentene skal slippe den samme usikkerheten knyttet

til bolig hver sommer. Frp har prioritert penger til bygging av minst 2000 studentboliger i året, men de rødgrønne stemte forslaget ned i Stortinget. Forslaget er en dobling av hva Arbeiderpartiet har fått til. Arbeiderpartiets landsmøte har vedtatt en ambisjon om å bygge 3000 studentboliger i året, men vi har fått erfare at

Arbeiderpartiets ambisjoner ikke er verdt papiret det er skrevet på.

Fremskrittspartiet vil oppheve monopolet på bygging av studentboliger. Da er det mulig å bygge flere boliger raskt. Samskipnadene klarer ikke å bruke opp pengene som settes av. Det er forkastelig når det er

tusenvis som står uten bolig.

Fremskrittspartiet vil øke støtten til studentene, innføre 11 måneders studiestøtte og la studenter som jobber tjene mer uten at det skal gå utover studielån og stipend. Dette gir trygghet for å konsentrere seg om studiene og skape en enklere hverdag for studentene.

KUNNSKAP I NORD

Martin Henriksen, stortingskandidat for Troms Ap

De siste årene har vi vært vitne til noe fantastisk. Stadig flere som deg vil studere i nord! Regjeringa har satsa på kunnskapsmiljøene i nord, og vi ser nå at det virker. Antall studenter har økt. Men samtidig skaper det nye utfordringer. Det kunne være vanskelig å få bolig i byen før - nå er det knallhardt!

Arbeiderpartiet vil at du og alle

andre studenter skal ha best mulig vilkår, og vil gjennomføre tre løft:

For det første bygge 3000 nye studentboliger i Norge hvert år. Tromsø får sin andel av dette. 3000 nye boliger er nøyaktig ti ganger så mye som Høyre fikk på plass det siste året de satt i regjering. Før alt annet av studier kan starte må man ha tak

over hodet. Det trenger man ikke mer enn VGS-matte for å skjønne.

Det andre løftet er å innføre 11 måneders studiestøtte. "Heltidsstudenten" må få stipend alle månedene man studerer.

Det tredje er at vi vil fortsette opprustningen av UIT. Nordområdene har blitt satt etter-

trykkelig på dagsorden de siste åtte årene, og mulighetene i nord har aldri vært større. Skal vi utnytte potensialet må vi bygge universitetet videre ut og bygge opp internasjonale forskningsmiljø.

Stadig flere øyne er nå retta mot nord, mot Tromsø og mot universitetet. Det har ikke kommet av seg selv. Arbeiderpartiet

vil føre en politikk som gjør at du får kunnskapen du ønsker, en plass å bo og ikke minst har det gøy mens du studerer. Vi skal nemlig gjennomføre et tredje kulturløft som fyller byen med liv.

Lykke til med studiene - og med valget!

EIT GRØNT GJENNOMBROT

Askild Gjerstad, 1.kandidat til Stortinget for MDG i Troms

Miljøpartiet Dei Grøne skal innpå Stortinget til hausten for å endra norsk politikk. Dei Grøne ynskjer at omstillinga til fornybarsamfunnet skal starta no, det vil vera både meir ansvarleg og mindre smertefullt enn å bli tvunga til omstilling om nokre år når det allereie er for seint.

Dei Grøne ynskjer ei styrt avvikling av produksjon av olje og gass på norsk sokkel i løpet av dei 20 neste åra. Om me skal hindra at klimaendringane kjem ut av kontroll, seier FN sitt klimapanel at 2/3 av alle kjente forekomstar av olje, kull og gass må bli liggjande under bakken. Viss ikkje Noreg,

som er eitt av dei rikaste landa i verda, har råd til å la vera å utvinna olje og gass i nokre av våre mest sårbare område, kven er det så som skal ta dette ansvaret?

Dei Grøne vil også at det skal bli mogeleg å ta ut lønnsvekst i fritid i staden for løn. Dessutan

treng me ei heilt anna satsing på kollektivtrafikk, bygging av tog til Tromsø og ein høghastighetsbane i Sør-Noreg er ein naturleg stad å starta.

Sjølv om me i Dei Grøne har vedtatt politikk på alle område, er hovudmålet vårt å bli partiet på Stortinget som gjer

miljø og klima til det viktigaste politiske spørsmålet i norsk politikk.

Ei stemme til Dei Grøne ved stortingsvalet i september er derfor ei stemme for å gje framtidige generasjonar ein langt viktigare posisjon i norsk politikk.

STYRK STUDENTVELFERDEN!

Nora Uvsvakk, leder Rødt Tromsø og masterstudent i statsvitenskap UiT

Det er nå under tre uker igjen til Stortingsvalget, og mye av debatten står mellom den sittende regjeringa og opposisjonen på høyresida. Rødt er det eneste radikale alternativet til disse to blokkene, og dette vises også i vår politikk for høyere utdanning.

For at alle som ønsker det skal

ha en reell mulighet til å være fulltidsstudenter, må man gjøre en del endringer med stipend- og låneordninga. Rødt ønsker i utgangspunktet at alle høgskole- og universitetsstudenter i Norge skal fullstipendieres, dvs at all støtte man får fra staten skal være stipend og at det skal være nok til å leve på. I et mer kortsiktig

perspektiv ønsker Rødt å heve støtten til 1,5 G, noe som tilsvarer ei økning på ca 30.000 kroner hvert studieår, som vil bli utbetalt i 11 av årets måneder. Videre ønsker Rødt å sikre kvaliteten i undervisninga ved å igjen avtalefeste universitetsansattes rett til å forske og dermed styrke muligheten til å bruke denne forskninga aktivt

i undervisninga.

Et annet viktig tiltak for å gjøre studiehverdagen bedre er å ha et sted å bo. Rødt vil gi statstilskudd til å bygge 5000 nye studentboliger hvert år for å sikre god dekning til både nye og nåværende studenter. Den siste tida har vi sett tydelig hvor prekær boligsituasjo-

nen i Tromsø er, spesielt for studenter, og den eneste og beste løsninga på dette er å bygge boliger som er tilrettelagt for studenter, ikke svin-dyre leiligheter og hoteller.

Stem Rødt for en bedre hverdag i studietida.

FLERE STUDENTBOLIGER NÅ!

Reidun Heggen, Sosialistisk Studentlag

Universitetet i Tromsø er i rekordsterk vekst, flere og flere studenter søker seg nordover for hvert år som går. Utleiemarkedet er sprenget, og verre blir det når næringslivet samtidig vokser sterkt. I kampen om utleieboligene, er studentene den tapende part.

Samtidig gjør kommunen alt for lite for å skaffe nok boliger til sin befolkning. De vet at det kommer flere og flere studenter hvert år, og veksten i boligutbyggingen er ikke på langt nær

proporsjonal med befolkningsveksten i Tromsø.

Kommunen i Tromsø ønsker å prioritere bygging av hoteller istedet for bygge studentboliger. Derfor må studentene jobbe hardt opp mot kommunen for å få gjennomslag for generell boligutbygging i Tromsø. Det er ikke bare studenter som ikke får tak over hode.

Næringslivet som etablerer seg i Tromsø sliter også med å finne boliger til sine ansatte. Sosialis-

tisk studentlag (SSL) jobber for at kommunen skal ta ansvar for veksten i kommunen. Vi kan ikke vente på at markedets usynlige hånd skal ta affære.

SSL jobber samtidig nasjonalt med Norsk Studentorganisasjon (NSO) opp mot kunnskapsdepartementet og staten. Staten Norge har ansvar for universitetene og dermed også ansvar for at studentene har et sted å bo, derfor har vi møtt utdanningsministeren Kristin Halvorsen og diskutert studen-

tens situasjon i Tromsø. Når studenten mangler boliger får dette ringvirkning i samfunnet. Studenten betalere i dyre dommer for små soverom, å utkonkurrere for eksempel barnefamilie. Dette er ikke en situasjon noen av oss er tjent med. Derfor jobber vi opp mot staten for å få økte bevilgninger til studentboliger.

SSLs mål er 400 nye boliger i Tromsø i året for å møte veksten i samfunnet i tiden fremover. På grunn av dårlig sats-

ning på studentboliger trengs en enorm boligutbygging. Den må skje nå. Vi kan ikke la boligspekulantene i kommunen gamble med virkelige menneskers levestandard og fremtid.

Vi må bygge studentboliger nå! Ikke la spekulantene vente enda litt lengre med å slippe ut overprisende leiligheter på markedet for å tjene enda litt mer. SSL krever Studentboliger nå, og oppfordrer alle studenter til å skrive under på #boligkravet til studentene.

PÅ JAKT ETTER VELGERE - ELLER HUS?

Troms KrFU v/ Sunniva Skogan

Hvilken overraskelse!? Studentene strømmer til studiestedene. Og mens vi som driver med politikk er på jakt etter velgere, så er studenter på jakt etter tak over hodet!

Troms KrFU etterlyser handling fra regjeringen! Og vi vil vise hva VI vil gjøre for studentene.

KrF vil ha flere studentboliger KrF vil gi tilskudd til 3000 nye studentboliger hvert år. Dette er for å møte det økende behovet for slike boliger, og la studentene konsentrere seg om studier istedenfor boligjakt.

KrF vil gjøre det lettere for unge å komme inn på boligmarkedet

Vi vil heve beløpsgrensen i BSU til 300 000 og maksimalt årlig sparing til 30 000. Vi ønsker også å senke egenkapitalkravet til 10 %.

11 måneder studiestøtte Alle partiene er enige om dette. Det er bare latskap at regjeringen har sittet i 8 år og fortsatt ikke innført dette. Mange stu-

denter har eksamen langt ut i juni.

KrF vil gjøre det lettere for studenter med barn

Permisjonsordningene for studenter er i dag for rigide. Vi vil sikre studenter med barn og som venter barn - fleksible permisjonsordninger.

KrF vil øke engangsstønaden ved fødsel med et minimum av foreldrepenge tilsvarende 2G i folketrygden. Dette vil være viktig for studenter som ikke har vært i jobb før graviditet.

Vi ønsker dessuten å utvide studiestøtten for studenter med barn til 12 måneder.

JA TIL NORD-NORGE

Torgeir Knag Fylkesnes, filosof og SVs førstekandidat i Troms

En ny maktkamp pågår i Nord-Norge. På ny har store og mektige aktører fått øynene opp for våre rike naturressurser. De ser en landsdel rik på petroleum, fisk og mineraler. Flertallet av partiene ønsker å åpne våre mest sårbare og rike naturområder for virksomhet som setter klima, miljø og lokale næringer under press. SV vil holde Lofoten, Vesterålen og Senja oljefritt.

Flere partier og storselskap forsøker å tegne bilder av et Nord-Norge i tilbakegang og stagnasjon, som nærmest må reddes utenfra. Løsningen som fremmes er å gjøre landsdelen

petroavhengig, gi fiskerettighetene til aktører utenfor vår landsdel, og storstilt gruvevirksomhet. Alt som har kjennetegnet suksessen i det nordnorske prosjekt må vike i dette bildet.

Nord-Norge slik vi kjenner det, har utfordringer, men er preget av alt annet enn armod. Når forskerne dykker ned i den nordnorske virkelighet kommer kunnskap til overflaten som bryter med mytene. De ser et hav av muligheter, ikke bare i ei næring, men i et mangfold av næringer med potensial for framtida. De siste ti åra har veksten i investeringer og lønnsnivå vært høyere

i Nord-Norge enn nasjonalt, selv om veksten i sysselsetting henger etter. Bedriftene tjener penger, og vi har velferd i verdensklasse.

Slik SV ser det er det tre store veivalg for framtida. Skal Nord-Norge utvikles til en petro- og mineralprovins eller til en landsdel som satser videre på sine fornybare ressurser? Skal nordnorsk infrastruktur og kompetanse videreutvikles eller skal landsdelen bli et høstingsomland hvor verdiene realiseres utenfor landsdelen? Skal nordlendingene ha eierskap og styring over framtiden til egen landsdel eller er det store nasjo-

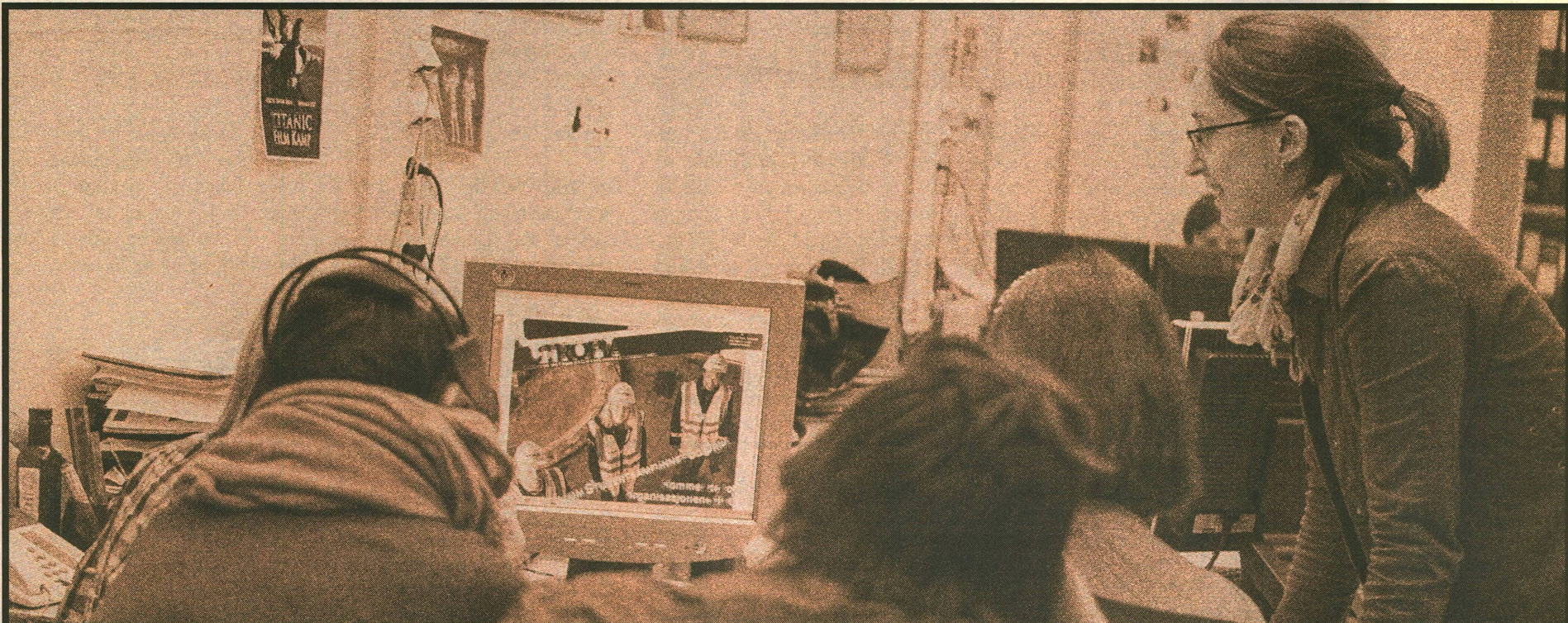
nale og internasjonale aktører som skal avgjøre?

SV mener at det er nordlendingenes drømmer som skal navigere landsdelen inn i fremtiden, ikke drømmene til Shell, Røkke eller Fredriksen. Vi fremmer en politikk som tar utgangspunkt i det unike nordnorske, hvor målet er utvikling på nordnorske premisser. For å utløse potensialet som ligger i landsdelens folk og fornybare ressurser vil vi øke landsdelens makt og utviklingskraft, løfte utdanningsnivået, utvikle ny infrastruktur og satse på fornybare næringer i stedet for å gjøre Nord-Norge oljeavhengig

når oljealderen er på hell.

I stormens øye for disse verdi-valgene, er kampen for et oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja selve symbolet på å ha nord-norsk makt i nord-norske hender. Hvis Høyre, FrP og Arbeiderpartiet får viljen sin vil et av våre mest næringsrike og sårbare områder åpnes for en virksomhet som er dårlig for klima, som vil gjøre Norge ytterligere petroavhengig, og som gir et klart signal til oss som bor her at Nord-Norge skal bli et høstingsland for andre interesser.

SV inviterer deg med dette til å si Ja til Nord-Norge.

Lei av å sitte så mange rundt en liten dataskjerm?

Du finner FutureLab på Teorifagbygget 1.241
og på nett site.uit.no/futurelab
eller facebook.com/futurelabuit

*tilgang med
studentkort*

LAB

Bruk de **store** skjermene i FutureLab
til kollokviegruppene dine!

BREAD, FREEDOM AND SOCIAL WARFARE

SARA LUPINI

It was early 2011 when North Africa was rocked by an unexpected political earthquake. The famous Arab Spring saw a major player in Egypt, a culturally immense country with a very long history behind it.

It was on February 11th when, after 18 days of riots concentrated in Tahrir Square, the resignation of 82 year old President Hosni Mubarak, who had been in power for 30 years, was publicly announced.

The fall of Mubarak opened the door to the inexorable march of the Egyptian revolution; more than two years later the march has not yet stopped.

The dynamics of this revolution have become gradually more and more intricate and difficult to decipher, removing immediately any hopes of a peaceful turn out. With the fall of the regime, the Egyptian political platform has expanded to the point of including the Islamist parties -that until then had been deeply marginalized- reversing the internal balance and, last but not least, leaving a clear indication that the armed forces had a major role to play in politics now.

Who are the players?

In the course of the revolution a number of key groups came to the forefront in the struggle for democracy:

The Muslim Brotherhood, on one side, with their islamist inclinations, but without radical extremism, and which found their own voice in Mohamed Morsi and his motto "bread, freedom and social justice," channelled many of the expectations of those who called for a change in the political assets of the country. Without venturing into considerations of religion, although he had the support of many more or less moderate Islamists, the candidate for the Muslim Brotherhood was in effect the only one to present itself with a demagogic, but credible program after the fall of Mubarak a program that would represent a definitive break with what Mubarak

had in place before and thus succeeded in obtaining the consent of a very large slice of the population.

The armed forces, on the other side, whose role in the country has been consolidated and extended well beyond the "defense of national borders." Just think that, up till now, all the Egyptians presidents came directly from the ranks of the army. Nowadays, the Egyptian armed forces rely on circa 500,000 soldiers, and control from 25% to 40% of the country's economy. They have also gained the broad support of conservatives and all those citizens who fear a fundamentalist drift, so would like to keep Egypt as a secular state no matter the costs.

Civil society, on a third side, is often considered a model for unity and cohesion that had allowed- but not without sacrifices and exceptions- peaceful coexistence between different ethnic and religious groups, and that, since the overthrow of the monarchy in 1952 and the rule of Nasser, had been the real strength of Egypt in dialogue with the rest of the world. Now suddenly the civil society seems to have lost the will to be united. As a result of the impressive mobilization during the Arab Spring, deep fractures in fact started to appear that lead to the fragmentation of the civil society. A civil society that does not seem to be able to identify themselves as Egyptian but rather as Coptic, Salafi, secularist, Islamist, conservative, progressive: all categories that until now were quite secondary to that all-embracing, patriotic, essential idea of "unity" that had bound the nation together for more than half a century.

Democracy or stability?

For two years now everything has changed while at the same time nothing was changing. The Egyptian mass get indignant, demonstrate, rise up, and pretend something that is not yet clear what it is. The bread, freedom and social justice promised by the Brotherhood after a year in office has not arrived,

but at least there was a purge of political figures considered to be close to the previous regime and a new constitution, which is questioned for the explicit references to Sharia law and the few guarantees for civil rights. The Egyptian economy has lost a slice of high revenue, the tourist industry is a fair example. The bread on the table of Egyptians depends more and more on outside donations. For example, the roughly 12 million dollars that Saudi Arabia gave to Egypt, but only after receiving confirmations of the premature termination of Morsi's mandate.

The international support for the Muslim Brotherhood was aloof from day one. The international community praises democracy but does not accept some democratic choices coming from the ballot-box. It always rejects the use of violence but sometimes supports the violent initiatives of the institutions, like the army, which today rules and governs, demonstrating, often by force, that they have no intention of giving up their position of power. The fear of a new Libya, or Syria, requires more realistic considerations on the necessity that Egypt will remain a stable country throughout its transition towards democracy, and this comes as a simple justification for the actions of the army that strives to define itself as the one and only group who can prevent the collapse of the country.

Escalating violence for achieving new uncertainties

The most recent events, summarized in a rapid escalation of protests and violence, began on June 30th with a demonstration in Cairo - one of the largest in the history of the country- against Morsi, on the first anniversary of his mandate. On July 1st, the army gave the government an ultimatum of 48 hours to resolve the political crisis, an ultimatum that was rejected by Morsi. On July 3rd, the chief of the Egyptian armed forces, Khalil Abdul Fatah Al-Sisi, announced that the country's constitution was suspended and the head of the Constitu-

tional Court was in charge of a temporary government. From July, the army again has been taking over the reins of the country and once again shows us not to despise the use of violent means of repression.

The deposing of Morsi has been regarded by many as a real military coup that overthrew the results of the national democratic election and therefore lead to thousands of Morsi supporters pouring into the streets and who have been subsequently killed during the protests that shows no signs of stopping.

While the Egyptian political ruling class was trying to give the country a new leadership, different sources reported almost daily massacres and carnage taking place on the streets of Cairo, an urban warfare that threatens to spread and incite hatred against minorities and against any perceived opposition, and all assuming the guise of a civil war in miniature. The resignation of Vice President, Muhamed El-Baradei, winner the Nobel Peace Prize, happened as a result of the clashes on August 14th, which left about 200 dead and more than 2,000 wounded. Both his departure and the violence are a clear symptom of the country's dangerous negative trend.

ILLUSTRATION: KATARZYNA ŁUKASIEWICZ

El-Baradei wrote in his resignation letter that "the beneficiaries of what happened today are those who call for violence, terrorism and the most extreme groups" and states that "there were peaceful ways to end this clash in society, there were proposed and acceptable solutions that would take us for beginnings to national consensus", finally adding that "It has become difficult for me to continue bearing responsibility for decisions that I do not agree with and whose consequences I fear. I cannot bear the responsibility for one drop of blood." Those words confirm the fears of many about the escalating violence of the Egyptian transition. Moreover, no one is able to figure out where it will lead the country to.

So in Egypt, while the policy disappears, leaving room for hatred, divisions are getting wider and deeper. Every family mourns losses on both sides, and all we can do is cling to the hope that the civil conflict will finish soon and not turn into a true civil war. Recent days have shown yet another demonstration that a revolution is not something clean, simple and straightforward, rather it seems tragically unavoidable that a desire for change must be built on blood.

KONKURRANSE

Vinn bærbar PC!

DELTA I NAVNEKONKURRANSE FOR DEN NYE STUDENTSAMSKIPNADEN

Studentvelferd = bolig, barnehage, idrett, kaféer, rådgiving, bokhandel og studenthus.

Studentvelferden for UiT – Norges arktiske universitet betjenes i dag av Studentsamskipnaden i Finnmark (SiF) og Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTo), men fra 1. januar 2014 kan også studentsamskipnadene ha fusjonert.

Den nye studentsamskipnaden trenger et navn. Kom med forslag!

Forslag sendes på e-post til nyttnavn@sito.no innen 18. september 2013.

Konkurranseregler:

- Kun registrerte studenter ved UiT – Norges arktiske universitet kan delta
- Navnet må inneholde «student»
- Dersom flere foreslår samme navn, trekkes én vinner blant forslagsstillerne.

Vinneren får en rask og lett PC fra Lenovo.

Feature

ILLUSTRASJON: JULIE HAGERUP

Klagesang

IDA BING

Jeg begikk en stor tabbe i fjor. Jeg jobbet frivillig hele sommeren med et prosjekt på universitetet i Oslo og pådro meg kysesyken. Om det var å takke ja til selve jobben, eller om det var det ene kysset som førte til mononukleosen som var tabben, er ikke viktig å spekulere i. Poenget er at jeg endte opp blakk, også etter endt studiestøtte, som for så vidt fyrte godt opp under et relativt nystarta bål; fersk student med høy husleie og dårlig selvkontroll når det gjaldt pengebruk. Men pengene gikk heldigvis ikke til øl, det sørget en leververdi på 400 på. (En av kysesykens hovedulemper, og her kan jeg også legge til at en normalverdi ligger på rundt 20). Blakk, syk, og venneløs lusket jeg meg gjennom Tromsøs ukjente gate (merk at jeg velger entallsformen, i

og med at Tromsø bare har en hovedgate i sentrum, lol) og lovt meg selv at neste sommer skulle jeg fader meg få meg en ordentlig sommerjobb.

Sommeren er snart over den, og jeg kan triumferende skrive at jeg har jobbet i hele sommeren igjennom. Stort sett hver dag, med et gjennomsnitt på ti arbeidstimer om dagen. I år ligger lånekassens studiestøtte rangert som den laveste ever siden 1975, sammenlignet med folketrygdens grunnbeløp de siste 38 årene, så jeg gjorde et sjakktrekk der. Jeg har jobbet som en servitør på en restaurant her i byen, og sitter igjen med en innsikt jeg gjerne vil dele med flere. Nå skal det ikke dreie seg om økonomiske råd, oversiktsbilder om studiestøttens utvikling eller formanin-

ger om at du som student faen meg må ta ansvar og drikke mindre øl, men om mennesker. Eller rettere sagt, en karakteristisk gruppe som det florerer av her i Tromsø, og som du dessverre ikke kan spotte med første øyekast.

Som servitør på en relativt suksessfull restaurant skal du yte service. Uansett, når som helst, når du blir sett, ikke sett, når du er trett, mett og svett. Det er forventet av deg. Hvis en gjest spør deg om hvorfor hun ikke kan flytte seg til bord 13, og du svarer at det dessverre er reservert, hvorpå hun fårete lirker opp et "hvorfor det?" en gang til, er det selvfølgelig du som er idioten. Ikke gjesten. Hun får sitte på bord 13, for det er slik hun vil ha det, mens du må bruke 15 minut-

Ny student i Tromsø?
-eller bare ny?

Finn oss på Facebook!

NORSK LUTHERSK
MISJONSSAMBAND

LAGET

Ny student i Tromsø?

Bli kjent med nye folk!

ter du ikke har til å omrokkere på bestillinger, slik at Olsen og Hansen må bytte, og Olsen får det bordet med utsikt over søppelkassene.

Jeg har lagt merke til flere skremmende fakta ved mennesker som drar ut for å spise. De fleste vet å oppføre seg; de smiler tilbake til deg (her godtas også falske smil), de sier takk, de strekker kanskje ut en labb for å sende deg den siste tallerkenen fordi de ser at du allerede bærer på åtte, og ikke har nubbsjans til å rekke den siste, og de finner veien til toalettene selv. Men en gruppe som utmerker seg er de som åpenbart har satt seg det mål å klage. Og det som forbauser meg er at denne gruppen ofte består av middelaldrende damer. De finner alltid noe som er feil. Enten er bordet umulig å sitte ved fordi sola er for sterk (og ja, det er nå jeg må nikke og smile og hjelpe, i stedet for å buse ut med at sola beveger seg, og at lyset ikke er like sterkt om fem min, liksom. Eller legge til at de kunne jo tatt på seg de stygge solbrillene sine i de resterende fem minuttene?). Eller så blir det hyl og rabalder når det er en differanse på tre-femti mellom to regninger, som det var meningen at jeg skulle dele likt. Heller ikke nå kan jeg utpeke selve kassasystemet som synderen, selv om det er den som regner ut og ikke meg. "Å, selvfølgelig, så dum jeg er, det skal jeg rette opp med en gang! Jeg er så dum, så dum. Unnskyld". Fårete smil tilbake.

Jeg tror ikke de er uhøflige. For de har da levd et anstendig antall år av livet, nok til å vite at litt ydmyk kan man være. Men nei, det er så mange feil og mangler de sirlig lister opp mellom svarte rødvinstener og tung parfyme. Og det rareste er, det som jeg har vanskeligheter med å forstå, at etter tre timer med kakling, rungende latter, grådig smatting, påfyll, oppvartning, oppriktig høflighet og noe som ser ut som en svært hyggelig stemning, ender det hele fortsatt i null tips. "Kor e kommaknappen på denne her maskina?!" Eller, "Nei, Turid, kor mykje ska vi gi? Æ har lyst til å tipse litt, æ. Ho kan få fæm krona", etterfulgt av et dårskete smil. Er det ren ondskap? Er det manglende innsikt om at det faktisk eksisterer en såkalt uskreven regel om 10 % i tips? Her har jeg løpt som et piska skinn, anbefalt åtte forskjellige rødviner (hvor de

selvfølgelig ender opp med å klage på korksmak i en flakse med skrukork), ryddet, smilt, skjenket og båret – kan de ikke bare innse at hele seansen har vært bra?

Jeg kan banne på at jeg ikke gjør en dårlig jobb. Maten er utsøkt, stedet er hyggelig, og de blir vartet opp så til de grader. Alt ligger til rette for at de skal få en herlig ettermiddag på byen, med god drikke, godt selskap og god mat – som ikke minst blir servert, ryddet vekk og resulterer i null oppvask eller strev for vedkomne. Saken er at vi har det for godt. Og de der gamle røyene, usikker på om de har merkbar lavere sosial intelligens, men jeg vet med sikkerhet at de har en stabil økonomi og lever i Norge – et land hvor alle nivåer av Maslows behovshierarki for lengst er oppnådd. Mennesket er en art med et absolutt behov for selvutvikling og tilpasning av sine omgivelser. Jeg tror rett og slett at i mangel på viktigere ting å forbedre, så velger noen mennesker seg restaurantene som ofre for en klagesang. Kanskje politikken rett og slett har blitt for komplisert for en enkelte.

Det finnes horrible spisesteder med elendig service, men som nevnt vil jeg påstå at jeg ser ingen grunn til en så fiendtlig innstilling fra diverse besøkende. De går inn for å klage, finne feil og – det rareste av alt – drepe en, i utgangspunktet, fantastisk hyggelig stund? Stopp. De driter seg ut, på lik linje med alle de fulle tullingene som låner gitaren til rumeneren som sitter på hjørnet der hvor Roger's meets Storgata. Argumentene de trodde de hadde forsvant i et blaff av ekkel parfyme.

Jeg avslutter med at vi har det for godt. Og det kan være en utfordring på så måte at de momentene ved hverdagen vår som vi ønsker å klage på, må filtreres før man kjører på med negative uttalelser. Bare... pass på hvor du plasserer klagene dine. Jeg kan bruke tid på å irritere meg over Hanne Sørvaag, men når alt kommer til alt så kan jeg heller konsentrere meg om å sette av penger til husleie, betale telefonregningene mine til riktig tidspunkt og leie bøker fra pensumlista på UB, i stedet for å kjøpe kliss nye. Lykke til med et nytt år, alle medstudenter! Og klag over noe nyttig!

S

Tromsøs mest allsidige trenings-tilbud!

Tren på Kraft og Elverhøy til studentvennlige priser.

VI TILBYR:

- Saltrening
- Sykkel
- Styrke
- Kondisjon
- Klatring
- Hallidrett

KONTAKT:

idrett@qsite.no
Tlf: 77 64 90 60
www.sito.no

Studentidretten
Studentsamskipnaden i Tromsø

TSI

Roskilde - festivalmagi

ALLE BILDER: TORKEL VIKEBY

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

I en uke gikk broren min og jeg gjennom Danmarks største festival på kryss og tvers på jakt etter den spesielle festivalfølelsen vi har hørt så mye om. Vi ble ikke skuffet. Menneskene, stemningen, og ikke minst musikken gjorde denne turen til en helt fantastisk første-gangs festivalopplevelse. La meg ta dere med inn i galskapen som er Roskilde.

Mot slutten av juni satte to festivaljomfruer ut fra Ørje, verdens navle, på en musikalsk pilgrimsreise til den sagnomsuste festivalen Roskilde i Danmark. Etter to dagers reise og mye fram og tilbake med teltplass var vi endelig satt opp for en uke med en mengde forventningsfulle konsertopplevelser. På forhånd hadde vi gått igjennom alle artister via Roskildes nettsider, så vi hadde valgt ut hva vi ville se for å få med oss mest mulig fra vår sjanger, nemlig metal og rock. Fortvil ikke, vi har også inkludert litt house og indie for dere partyhipstere der ute!

De første fire dagene var en warm-up for selve festivalen ved at det var to av sju scener hvor det foregikk konserter, en spesielt designet for house- og technomusikk, og en til indie og rock. De siste fire dagene åpnet alle scenene, som alle var mye større en warm-up-scenene,

spesielt Orange Scene, som er en gigantisk utescene. Dette var en søndag til søndag opplevelse og jeg har lagt det opp dag for dag:

Søndag 30. juni:

Compadre (Apollo Scene kl. 16.30) starter vår musikkreise i dunderende dance-sjanger framført av en kvinnelig vokalist som er utrolig energisk med sine grove, men morsomme tekster. Publikum får endelig festivalutløp og minner snart om et 90-tallsrave som hopper gjennom bakken. Det hele er blandet med arabiske undertoner, og de har en hyllest til M.I.A som forkjemper mot burka, noe som skaper et flott kulturelt bilde til musikken deres. Opptreden er vulgær, rå og hard, men det var nok mer en publikumsfavoritt enn vår.

Broke (Pavillion Jr. kl. 17.30) lar oss bli beroliget av deilig melankolsk blandingsmusikk. De spiller en form for støyrock/trance/dance/surrealisme-punk som avslapper samtidig som det er en god groove over det hele. Gressplenen foran det store teltet ble fort fylt opp av dormende kropper som nøt været og musikken.

Binärpilot (Apollo kl. 19.30) er vår første norske representant og forventningene våre var høye.

Den norske DJ'en spiller hard housemusikk, men med en 8-bits twist, noe som gjør at sangene hans høres ut som retro-spillkonsol-supertrance, og det er verdt å sjekke! Som representant for Norge derimot må det jo selvfølgelig bli teknisk feil etter ti minutter, men etter å ha kastet den sviktende forsterkeren ut i mengden til publikums store fornøyelse og feilen fikset gikk resten av showet knirkefritt. Som alle DJ'er har han en merkelig video gående i samspill med musikken, men sjelden har jeg sett noe så snodig som en naken dame iført en haukemaske med ekstremt langt nebb kave seg vei gjennom en skog. Binärpilot ble uansett en publikumshit med sin harde bass og supercatchy toner, og folk begynner virkelig å ta av.

Overthrow (Pavillion Jr. kl. 20.30) blir vårt første stopp innenfor metal. Det er rå og brutal thrash fra Stavanger, og gutta eksploderer i en energibombe fra helvete fra første tone. Moshpitten formes på et øyeblikk og tilskuerne er i full fyr fra starten av. Vokalen slår gjennom magen og røsker med seg blod og gjør på tilbakeveien som en god thrash-vokalist skal klare. Det går i et forrykende tempo og skaper den særeste pitten jeg har sett der 50/50 er metalheads og

technoheads.

Nonsens (Apollo kl. 22.30) avslutter den første kvelden med dyp drum n' bass fra Danmark med skyhøy partyfaktor. Mørket har senket seg og lysshowet de kjører er fantastisk. Folk har begynt å drikke for alvor og nå kommer glowsticks og helpør kostymer på banen. Musikken er litt i overkant overfladisk med kjempeenkle og banale tekster, men for et beruset publikum på adrenalin-overdose er det midt i blinken som en festspreader.

Mandag 1. juli

Dråpe (Pavillion Jr. kl. 19.00) starter mandagen vår en god dose avslappende drømme-poprock og har en fantastisk utstråling. Oslo-bandet har en vokalist som setter Tone Damli i skyggen når det gjelder skjønnhet og har attpåtil en stemme som forfører publikum til dagdrømming. De spiller seg gjennom store deler av det nye og briljante albumet sitt til god respons fra tilskuerne.

Ajuna (Pavillion Jr. kl. 20.30) ble festivalens første, og muligens største, skuffelse. Lydmessig virker det som de, et dansk band, prøver å spille norsk black metal, men overbeviser ikke i det hele tatt. Det blir mye lyd, men lite sjel. Kanskje

er de i en identitetskrise i forhold til hvilken sjanger de skal forholde seg til, men det merkes på publikum at de heller ikke er helt begeistret. Det skal derimot sies at instrumentene lyder bra, det er bare vokalen som ødelegger det som ellers kunne vært en relativt bra konsert.

Lemaitre (Apollo kl. 22.30) er igjen et band fra vår stolte nasjon som for tiden blir spilt mye i norske radiokanaler og skal spille for oss her i Tromsø i debutuka. De leverer supercatchy trancepop med livevokal, men det virker som publikum hadde forventet mer hoppemusikk enn den chillwibe'n vi får servert fra databandet. De varierer i intensitet og man kan trekke assosiasjoner til Daft Punk.

Tirsdag 2. juli

Solbrud (Pavillion Jr. kl. 22.00) var det eneste bandet vi brydde oss om på tirsdagen, men det gjorde ingenting. Dette var en av de beste konsertene jeg har vært på gjennom tidene. Etter en langstrakt intro til et nydelig oppbyggende hat smeller black metalbandet fra Danmark til og gir samtlige oppmøtte bakoversveis med sin intense musikk. Basstrommene dunderer i et voldsomt tempo mens gitarene holder igjen uten hastverk som gjør helheten sykt kul. Så fyker de

opp i intensitet og disse gutta tar oss virkelig med til helvete i et forrykende black metal tempo. Man føler virkelig at musikken tar oss med i en kald og mørk kjeller uten dører, og nivåskille er her stort i forhold til tidligere artister. Det er dessuten mesterlig hvor dypt de er i sin egen musikk når de spiller hele konserten uten å bryte barrieren ved å snakke med publikum.

Onsdag 3. juli

Lower (Pavillion Jr. kl. 16.00) sparker igang vår fjerde dag på Roskilde, men postpunk'n sitter ikke godt nok. Det er et kaos av lyd, noe som i visse tilfeller kan være en god ting, men ikke her. Vokalisten har dessuten store problemer med mikrofonen som har et forferdelig skjærende ekko, og det var såpass ille at vi valgte å gå. Det som kan sies som positivt er at trommisen er meget god.

The Woken Trees (Pavillion Jr. kl. 17.30) treffer derimot mye bedre innenfor punk-kategorien med en blanding melkonisk og hardhet. De akkompagneres med tunge elektroniske keyboardtoner som gjør helheten veldig bra. Det er et spesielt band, men det treffer godt i rota til enhver pønker, noe det er mange av i publikum.

Paa Kii (Pavillion Jr. kl. 19.00) hadde kanskje den morsomste mic-check'n ved å telle til tre på finsk for så å banne. Ser du etter et Ramones lignende band, bare på finsk, trenger du ikke lete lenger. Paa Kii (fra det finske "Hold kjeft") er nemlig så energisk og så happy-go-lucky punk rock du får det. Det er kjempesimple tekster, men det er også utrolig fengende og gøy å høre på.

Torsdag 4. juli

Slipknot (Orange kl. 22.00) var hovedgrunnen vår for å se fram til Roskilde, så det at vi stod i kø halve dagen var bare en selvfølge.

Ekstrem metalbandet fra Iowa har skapt en internasjonal fanskare fra småunger til pensjonister, og live er de enda bedre! Det er et nivå av intensitet som ingen andre kan måle seg med, og mosh pittene er grusomt brutale og gøy. Iført sine ikoniske jumpsuits og masker brølte de oss gjennom store deler av platene sine med så klart de store slagerne Spit It Out, Psychosocial, og ikke minst avslutnings-sangen Surfacing. Det at vi har sett de før gjør at vi la merke til at energien ikke er den samme som før bassisten Paul Grey døde for noen år tilbake, og gutta begynner å dra på åra. Men jeg applauderer ståpå-viljen til et så langlevende 9-mannsband, og det er neppe siste gangen jeg står i de første rekker på en Slipknot-konsert.

Fredag 5. juli

Highasakite (Pavillion kl. 14.00) er bandet fra Norge som definitivt har mest hipster chillwibe over seg. Indiepopen er bra, men dog forutsigbart. Det er et band som spiller typisk festival sommermusikk. Med ekko i gitarene, trommer i halvt tempo og kvinnelig vokalist med (typisk instrument vokalist slår på) så er oppskriften på et helt ok band uten spesielt mye interessant ved seg.

Turbonegro (Orange kl. 17.00) er et band som trenger lite introduksjon her i Norge etter deres eksentriske stunt med romperaketten på Quart-festivalen for så mange år siden. Det er spennende tider for Turbo siden Hank Von Helvete sluttet og Tony Sylvester tok over kappen; klarer han å holde tronen? Etter konserten satt jeg hvertfall igjen med et definitivt ja! Stemmen hans er fantastisk grov og helt perfekt til deathpunkten de har spilt i så mange år. De spilte så klart noe av det nye albumet, men for en gammel Turbo-fan var det utrolig kult å høre Sylvester synge mange av de gamle sangene, noen

tilogmed bedre! Resten av bandet er som en veloljet maskin, og det er alltid en fornøyelse å høre gitarist Euroboy klimpre ut saftige riff.

Devin Townsend Project (Odeon kl. 21.00) var et av de bandene som tok oss med storm. Det kanadiske bandet har en så utrolig morsom form for scenehumor jeg aldri har sett maken til. Å stå å le seg skakk på metalkonsert er sjelden jeg gjør, men for en opplevelse! Musikken er i tillegg så varierende fra skikkelig gutteral growling til høy operavokal og superkjappe riff på V-gitar. Helheten er slående vakker, og det er virkelig et band som legger trykk på show i sceneshow. Dessuten har de en artig video bakgrunn full av metal-muppets og tegneserie-morfinger som er ordentlig godt laget. Et av elementene med å være på festival er de mange forskjellige telt-campene rundt om kring med sine egne gigantiske flagg, og det å se vokalisten (Devin Townsend forøvrig) få lurt til seg et slikt flagg for så å kjøre på noen syke riff mens den svære stanga hvila over den ene skulderen er noe av det kuleste jeg har sett.

Rihanna (Orange kl. 22.30 (23.30)) Nanana-no thanks. Etter å ha stått en time å ventet, noe ingen andre artister gjorde på Roskilde, kommer den beryktet lettkledde dronningen av pop slantrende på scenen iført hva som kunne vært en fusjon mellom telt og baseball-outfit. I tillegg begynner hun konserten med to helt ukjente sanger av slaget hard hip-hop, så da takket vi for oss og pløyet oss gjennom horden av folk heller for å se...

Kreator (Arena kl. 23.00) var mer oppløftende å høre på enn ei popliste-dame. Vi blir møtt av et hav av lyd fra det aldrende tyske thrash metal bandet. Det er på par med Slayer i intensitet og har for rykte

å skape gruffullt brutale mosh pits, noe vi kunne se foran scenen den kvelden. Det er V-gitar på stereo-ider og trommer som aldri slutter, det er groteskt, voldsomt, og veldig veldig metal. Vi føler derimot at Kreator er for de gamle metalheads og de som er dypt inne i old-school metal, men for oss blir det mye ekstremt høy lyd og lite tekst. Ikke for det, showet er av verdensklasse.

Lørdag 6. juli

Hatebreed (Arena kl. 14.00) skal virkelig har kreditt for å dra igang en hardtslående hardcore-metal opptreden så tidlig etter en lang fredag. For de uinnvidde er Hatebreed fra skolen amerikansk new-wave, så de blir fort veldig generelle med sine litt simplistiske, dog harde tekster. De er uansett flinke til å få med seg publikum og hedrer dessuten avdøde Slayer-legende Jeff Hanneman og anerkjenner mange andre musikere i samme slengen. De virker litt som den gutten som gjerne vil være med i gjengen og prøver å imponere mest mulig. De er lette å like, men man bør være hardcore for å ta helt av.

Goatwhore (Odeon kl. 17.00) hadde tekniske problemer i starten, og siden folk allerede hadde begynt å stille seg i kø til metallica var det ikke en helt vanlig tilskuermengde, gikk dessverre en del før de fikk begynt ordentlig. Når Goatwhore først fikk opp dampen gir de 110%. Den brutale ekstrem metalen står virkelig i stil til alle piggene bandet har på seg, noe vi tror skremmer vekk resten av de tilmøtte. Det som derimot skjer er at store deler av publikum på Odeon klikker helt og svarer den svært entusiastiske og morsomt nok, luftgitarspillende, vokalisten med like mye energi. Det var virkelig et magisk øyeblikk.

Kvelertak (Arena kl. 20.30) I kategorien verdens beste band bør vi snart finne Kvelertak. Sørlandsbandet som skal opp til oss her i nord på onsdag fylte Arena scene til randen med undertegnede i første rekke. Når vokalisten kommer på scenen iført en utstoppet ugle til hodet vet du at du har gått riktig. Hvis ikke så vet du det når han begynner å synge med den fortsatt på hodet! Tar jeg ikke helt feil fikk vi servert samtlige låter fra bandet, og variasjonen deres mellom black metal og hard rock faller godt i smak til det i overtall norske publikum bak oss. I tillegg til å være utrolige musikk talenter er de klin gærne, da for eksempel vokalisten løper ned etter to sanger og kaster seg ut i publikum, til ordensvaktens store forferdelse. I siste sang beiner hele bandet ned og gjør akkurat det samme, samtidig som de spiller oppå mengden av hender som fører dem fram og tilbake.

Pissed Jeans (Pavillion kl. 23.00)

troppet på scenen for å tilfredstille de omkring hundre pønkerne som var der, siden nå er Orange fylt med metallica mainstreamere, og jeg kan ikke beskrive hvor glad vi er for at vi valgte Pissed Jeans i stedet. Herregud for et show! Det er neandertaler-punk på sitt aller beste, der hvert medlem har sin karakter. Bassisten ser ut som han har falt fra månen, trommisen er laidback, gitaristen er helt i sin egen verden (og for en verden!), men det er vokalisten som tar kaka. Tenk deg Jim Carrey i Ace Ventura som pønker og knus-alt-på-scena-inkludert-klær attitude. Enough said.

Søndag 7. juli

Ensiferum (Odeon 12.30) er ekte viking metal hvor sverdsvinging og helikopterhår er helt essensielt. I power metal stil er tekstene lette for publikum til å synge med på og det blir fort allsang. Det var en flott oppvåkning for slitne metalheads på en søndag og de leverer en strålende opptreden. Særlig liker jeg keyboardet som virkelig setter stemningen til vikingtiden. Det er et band med masse energi og absolutt verdt å sjekke for enhver som er interessert i power metal og allsang på fest.

Queens of the Stone Age (Orange kl. 19.00) er et hardrock band med mange sider. Innledningsvis kjører de gamle klassikere for å varme opp publikum som ser ut til å virke bra. Det er nettopp de gamle sangene som virkelig skinner igjennom og publikum blir ekstatiske. De virker helt i sin egen verden også når de spiller de store sangene. Når de drar en del nye sanger på rappen dør publikum fort ut. Spesielt er jeg ikke helt med på pianosoloen til vokalist Josh Homme; den trekker ut og det er ikke noe egentlig interessant over den. Dessuten har jeg et personlig savn til tidligere bassist Nick Olivetti, siden han gjorde sangene så mye mer energisk.

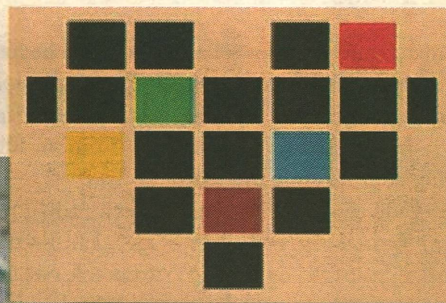
Kraftwerk (Orange kl. 22.00) er avslutningen på reisen vår. Det tyske databandet har nå holdt på i 40 år og skapt en legende etter seg som er umulig å nå opp til. Deres helt spesielle sceneshow er lagt til å nytes i 3D, og selv om dette sannsynligvis hadde større effekt foran ved scenen enn der vi stod, var konseptet veldig kult. Som liveshow er det få som kan mislike eldre herremenn i Tron-drakter som spiller tidløs og repeterende tysk folk-techno. Det som i tillegg er genialt er de superenkle tekstenes samfunnskritikk av blant annet radioaktivitet og menneske vs. maskin. Turen de drar oss med på gjennom sine egendefinerte og sære keyboard er et verdensrom av tekniske lyder.

Fant vi festivalmagien vi søkte? Ja, og mer til svarer vi.

TURBONEGRO

DANCE FOR

2013

FOTO: IRIL GAUSDAL JOHANSEN

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Whose idea was it to start Dance for Love in Tromsø?

Here in Tromsø it was first arranged by Sofia Larsson last year (June 8th, 2012), a Swedish girl, who is now living in Luleå. She transferred a lot of positive energy and initiative to me during the event and preparations, so I wanted to continue with the idea this year.

What is the history of the event? Can you tell us more about the vision?

Dance for Love started in Stockholm, Sweden in 2010 on the initiative of the dance group Arkeolog 8. They created a dance floor for diversity in the center of Stockholm. Dance for Love is an event for diversity with the purpose of unifying and connecting diverse people through dancing. It is originally established as a dance project that encourages interaction between people of different nationalities, class and gender and connecting them together through music. Dance for Love is for everyone, it is here for sharing feelings and expressing them via dance

movements. Dance for Love unifies people with different dancing styles by finding similarities in the dance performances and in each other and appreciating it.

People organizing Dance for Love believe that:

- Dance is unifying and for all.
- Positive commitments for diversity are important.
- Direct interaction between people is essential for open and diverse societies.

Since 2010, Dance for Love has become an annual event in Stockholm, and it is now also starting to become a positive, international movement engaging thousands of people in dancing for diversity at other places in Europe. In 2011, Dance for Love events were also organized in Göteborg, Sweden and last year, 2012, also in Denmark and Norway (Tromsø). This year it was organized already in Luleå by Sofia Larsson and in Gävle (both in Sweden). In autumn Dance for Love will be organized in Stockholm again by dance group Arkeolog 8.

How many people are engaged in the event and to whom will it be addressed?

Why is it only one day?

We have four main organizers of the event, then we have two MCs (konferenciers), Joshua Hanger and Margrete von Winther, and two more people helping directly at the event. There will be 54 dancers on the scene in total that day, from 11 dance groups and also some single dancers. We are proud to announce participating hip hop dance group Undefined will also be part of the day! DJ Christian Bruun will be played during the event.

What dance groups can we see during the event?

There will be 11 dance groups (Newskool danseskole, Ecstatic Dancecrew, Cheza Flava Danseskole, Kom og Dans! Tromsø, Tromsø Swingklubb, Casino Royale, Tromsø salsaklubb, Kultra, Tango Polar, Peña Flamenca i Tromsø, Undefined). Brazilian zumba dancer Andreia Albuquerque. Solo shows from Renee Isabel Bakkemo, Nora Marie Ollila og Maya Mi Samualsen.

Could you tell more about the event, maybe some practical info?

This event is meant to gather people together to dance one day of the year. It is only one day, because we want to gather as many diverse people who like dancing in one day as possible, to have the diversity context, and therefore we do it just one day. It is one day filled with many different dance styles and music, gathering many people together. That is the idea of the project. This year it serves to present the dance background here in Tromsø. There will be also many workshops and free time with dance music for the people to join the event if they want. Everyone can also just come and watch.

We want to make Dance for Love a yearly event here in Tromsø, which serves to gather people of different backgrounds and connect them together through dance.

How did people react (I mean the organizations you invited to participate?)

Most of the dance groups liked very much the idea and wanted to join the event.

Dance for Love Tromsø is a voluntary organization created this year and Dance for Love is a voluntary, not commercial event. It is made for people to enjoy the moment. So the dancers and dance groups are not paid by participating during the event, they do everything voluntarily and that is the main concept of Dance for Love.

How did people react (I mean the organizations you invited to participate?)

The event will start 24. August at 13.00 in the main square (Stortorget) and everyone can look forward to four hours filled with good music and great dance shows.

People can join dancing during intro workshops from salsa, swing, hip hop and dancehall. Of course people can just come and watch, it will be fully-packed program starting with DJ Christian Bruun playing and acrobatics!

More info on our website : www.danceforlove.no or our facebook event Dance for Love Tromsø 2013 event.

Spennende høst på viseklubben SPELT

STYREMEDLEME (FRA VENSTRE): ARNE - HENRIK HEIKA, MAY - TORIDS SIMONSEN, ANNE GRETE SELJEBAKK, WENCHE THOMASSEN, JON-ARNE FØRSTAD FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

FRANCESCO POGLIANO
THE.DISTANT.CALL@GMAIL.COM

For de som er interesserte i visemusikk og bor i Tromsø, er viseklubben SPELT deres referansepunkt. Klubben organiserer regelmessig mange interessante konserter på Skarven (rett ved siden av Nerstranda i Tromsø sentrum) der de inviterer mange kjente og ukjente artister både fra Norge og utlandet.

Mens tekster er en veldig viktig del når det gjelder å velge de artistene som skal spille på scenen, er målet til klubben også å løfte ungdommen, spesielt de som kommer fra Nord-Norge. Hvert semester arrangeres derfor et spesielt show kalt «Unge Talenter» der de mest lovende unge musikerne får anledning til å bli kjent for et større publikum.

Men det er ikke bare unge og relativt ukjente kunstnere som blir invitert av Spelt-klubben. Sist semester ble to ganske

kjente navn her i nord invitert til Skarven, nemlig Niko Valkeapää og Ivar Thomassen, og denne høsten er Jonas Fjeld og Jens Andersson to av de åtte artistene som skal spille på lokalet.

Strukturen på hver konsert er spesiell, etter hovedartisten kommer en allsangdel der alle i publikum oppfordres til å synge noen bestemte visesanger, og etter det er det åpen scene der folk fra publikum bare kan hoppe på scenen og spille. De som melder seg til åpen scene får gratis billett.

Selv om Spelt-maskinen fungerer i full drift, sliter de med å finne frivillige. Ved å melde seg som frivillig får man blant annet gratis adgang til konserter og rett til å være med på klubbens årsmøter.

For de som er interesserte i programmet, er det bare å finne et Speltheft eller sjekke ut nettsida deres <http://viseklubbenspelt.no>.

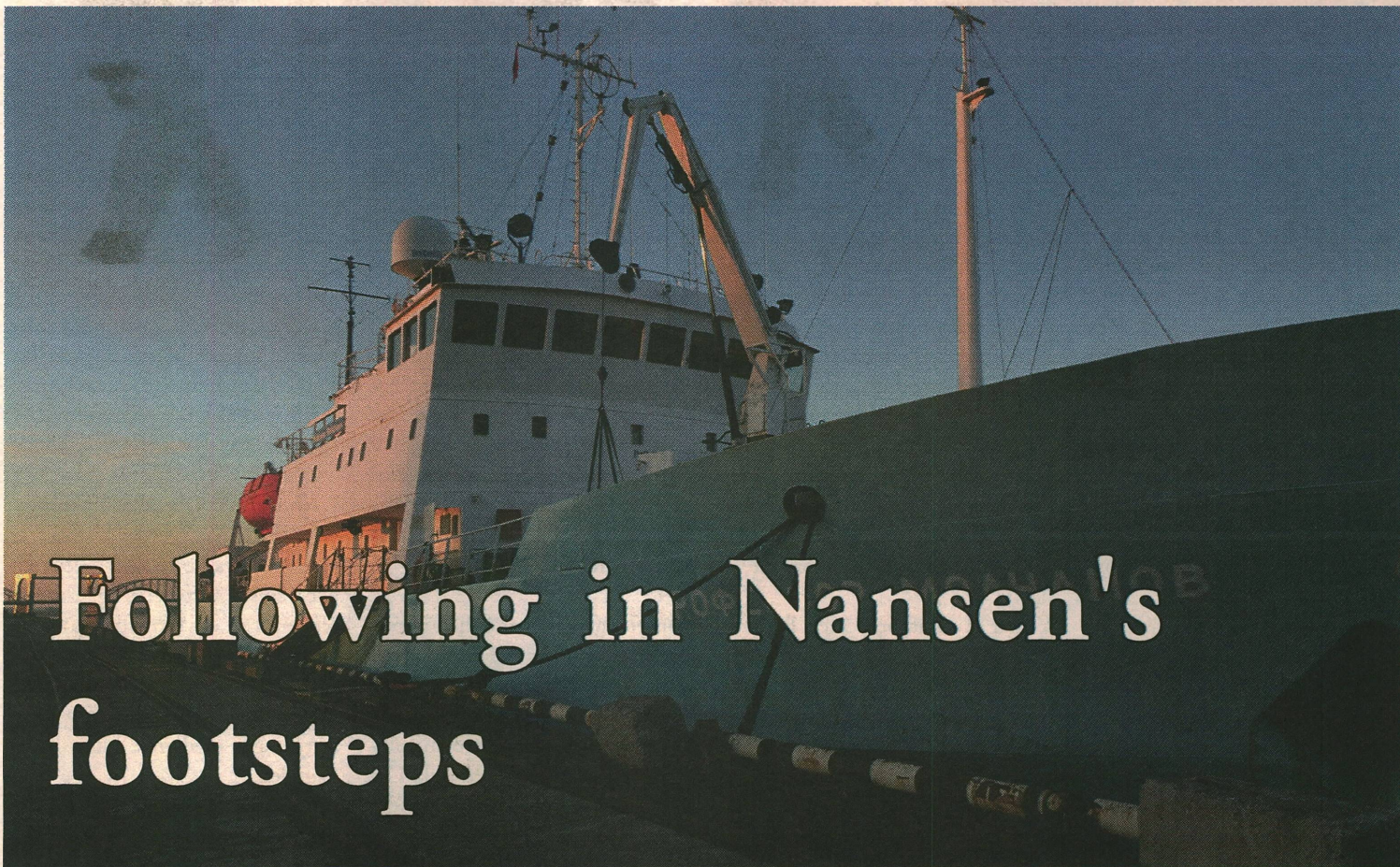

PHOTO: THOMAS NILSEN / BARENTS OBSERVER

Following in Nansen's footsteps

MATTHEW LYNCH
MATTLYN@GMAIL.COM

Fritdjof Nansen was one of the great all time polar explorers, although he is little known outside of Norway.

A recent expedition set out to trace Nansen's footsteps. The group was made up of 50 scientists, business leaders and policy makers. The trip started on Monday the 5th of August, in Arkhangelsk and covered over 1600 nautical miles before arriving in Dudinka on the Yenisei river on the 16th.

Nansen was an all-rounder: a

medical doctor, a skier, a ladies man and a diplomat. The selection of crew members for this seminar followed suit by combining people from different areas of expertise to create a floating conference. On board are interests ranging from fishing, climate and environment, law, geography, history of diplomacy, trade and indigenous culture. Every day there are four to six presentations and subsequent discussions on Arctic issues. After dinner, there are lively discussions and debates.

One issue of contentious debate has been the geopolitical issues facing the North Pole region. It is well known that the arctic is rich in a variety of resources and with so many countries vying for these resources, there is potential for conflict. Natalia Loukacheva who is the first Nansen Professor of Arctic research at the University of Akureyri in Iceland describes the legal reality as having fundamentally changed in recent decades. She says that there is now full support for the 200-

mile economic zone, and that many activities are regulated by international agreements and conventions. The most prominent is the United Nations' Convention on the Law of the Seas and is a good example of international cooperation. She says that the scramble for resources is overhyped and that there are effective rules in place.

The trip also met with challenges from sea ice, which saw the boat having to negotiate a careful path. Adding to the

navigational challenges was a debate on board as to the correct path to take- the historically-correct or a more direct and scenic route. In places where Nansen was stymied by ice, there is now no ice to be found at the same time of the year. While ice flows are known to change wildly from year to year, in recent decades a drop in ice flows can only be attributed to man-made effects according to Jan Gunnar Winther, Director of the Norwegian Polar Institute. In September, he will present the Intergovernmental Panel on Climate Change's new report. The report will enhance and support the findings that were presented in 2007.

"At that time, we projected that sea levels could rise by 40 centimeters due to global warming. This time the number is higher", says Winther. Other effects that climate models were predicting to occur in 2070 in extreme scenarios have now occurred in 2012, he further warned.

Winther believes that if Nansen was alive to see the changes in pack ice today that he would have become heavily involved in climate change. Perhaps we need a Nansen-like hero to conquer the challenge of climate change. In the meantime the expedition has helped raise awareness of the issues facing the region.

MUSIKERE FRA NOSO UTTRYKKER DET BERØMTE SKRIK AV EDVARD MUNCH PÅ SVALBARD

Store musikkopplevelser for alle

Vi vil engasjere folk, begeistre og forføre de med vår musikk. Vi tilbyr et variert program som vi tror er nok for enhver smak, og det er viktig for oss, sier Sarah Reibo Dahl fra Nordnorsk Opera og Symfoniorkester.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Vi spurte programsjef Catharina Roos Bilsbak og markedsjef Sarah Reibo Dahl fra Nordnorsk Opera og Symfoniorkester hvorfor det nye programmet er et godt tilbud for studenter?

Studentene er jo veldig flinke til å benytte kulturtilbud i Tromsø. Tromsø er en god studentby. Det skjer veldig mye hele tiden, og klassisk musikk er en veldig fin opplevelse, sier Catharina.

Hun sier også at å gå på klassiske konserter er et fint avbrekk fra studiehverdag, press og prestasjon. Du blir værende i en egen atmosfære, helt uforstyrret over lang tid.

Studenter i Tromsø liker forskjellige ting. Man kan ikke generalisere. Det finnes mange studenter som er interessert i klassisk musikk. Det er ikke som pop eller rock. Man må være her og nå for å oppleve det, sier Sarah.

Det er studentpris for alle konserter i regi av Nordnorsk Opera og Symfoniorkester. En kan også benytte sesongkort til studentpris, altså en billett som gir deg inngang til alle egenproduserte konserter.

Catharina sier at for studenter er det ikke dyrere enn å gå på kino faktisk.

Lunsjkonserter gir en god opplevelse hvis man har en pause mellom forelesningene. En trenger ikke å betale, det er bare å gå. De som spiller på lunsjkonserter er gjerne spennende gjesteartister. Det som skjer er på en måte en overraskelseskoncert, på utvalgte fredager i Kulturhusets foajé.

Kan dere fortelle litt om hvordan NOSO samarbeider med andre festivaler og organisasjoner i Tromsø? Hva kan vi forvente i høst?

Vi har et samarbeid med Barentsjazz, der vi har en konsert med frontfigur i bandet Shining, Jørgen Munkeby. Shining har nettopp spilt på Bukta og ble godt

tatt imot, så vi synes at det er en konsert å anbefale, sier Catharina. Nordnorsk Opera og Symfoniorkester har flyttet til Kulturhuset så de får bruke flere av scenene der. September begynner med Arctic Calling. Det er en veldig fin begynnerkoncert hvis man aldri har vært på klassisk konsert før. Orkesteret reiser på en tur nede til Bodø og videre Oslo. Vi har aldri vært i Oslo før, noe som gjør det veldig spennende, sier Catharina og fortsetter:

Konsertprogrammet er helt norsk. Det som jeg liker å si at det er litt vårt. Et av verkene ble skrevet i 2010 på bestilling til vår første turne. Den ble skrevet for urfolk-solister, blant annet med joik. Det er et veldig unikt verk som det ikke finnes så mange av.

Formatet er veldig stort med ca 70 musikere på scenen. Jeg tror at der er mange som kommer til å like dette romantiske programmet, legger Sarah til. Det er Henning Kraggerud som er solisten her på konserten i Griegs fiolinsonate i c-moll.

Neste som står på programmet, og som høres spennende ut for studenter, er "Mozart, Kraggerud og prøvespillet" i oktober. Jeg mener dette kan passe til studenter, kommenterer Catharina. Folk får vite litt om det å jobbe som musiker; en musiker går også på en type jobbintervju, når de stiller til audition / prøvespill – noe som på en måte kan sies å være en live-konkurranse hvor man får vise

hva man er god for. Det er mye rare og spennende historier fra prøvespill med mange musikere, og Kraggerud har vært på mange prøvespill rundt hele verden og skal presentere de morsomste historiene for publikum. Det er litt som en bak-kulisene konsert; man får et innblikk i hvordan et orkester fungerer.

I Nordnorsk Opera og Symfoniorkester er det viktig at folk får vite om hva som skjer. Lederen eller solisten forteller gjerne fra scenen. Det er viktig for oss at alle får en optimal konsertopplevelse – enten om du er ny på klassisk konsert, eller om du er ivrig konsertgjenger med mye kunnskap i bagasjen.

La Traviata er en fullscenisk operaforestilling og et samarbeid mellom NOSO Nordnorsk Opera og Symfoniorkester og Den Norske Opera og Ballett. Det som også ser spennende ut er Operakveld med Operasjefen. Det blir servert ost og kjeks, og man får kjøpe drikke etter eget ønske. Alle som er interesserte i opera, selv de som ikke vet så mye, kan komme og høre på det operasjef Katharina Jakhelln Semb har å fortelle.

I tillegg kommer et tilbud for studenter som er tunge i hodet og lei når det nærmer seg eksamenstid på senhøsten, med Bachs fantastiske Goldbergvariasjoner, som blir som nesten kan sies å bli en meditasjon i Domkirken i november. Det passer til alle som trenger å roe ned.

ALLE BILDER: NOSO

Poodle Skirts and Pin-ups look to grease up Tromsø

Find your Brylcreem! Three young DJs are determined to establish a large, legitimate sub-culture right here in Tromsø where the ducktails will far outnumber the island's own avian population.

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Tucked away- for the time being- in Bastard Bar is the monthly Rockabilly music and culture event known as Petticoats and Polkadots. It consists of three women: DJ Lori, DJ Kristine Bop (from the Rockabilly DJ duo Mechanicatz) and DJ Ingvill, who joined later on. They bring not only the music, but also cram the entire world of the 40s, 50s and 60s onto the dance floor. However, they do not want to stop there; they have bigger and better plans in store for Tromsø. To find out what they are, Utopia sat down with the event's original mastermind, DJ Lori- a Romanian who moved to Tromsø five years ago- who spills the beans on the whole idea.

"We're trying to get bigger. We're trying to make Petticoats and Polkadots some kind of organization. A cultural organization to bring back 40s, 50s, 60s culture and I'm planning on setting that up now.

"At the moment, we're not an organization. We're just a couple girls that play music. But since I have a lot of events that I'm planning to have collide with Petticoats and Polkadots and make a big thing out of it. Hopefully in some years, my dream is to have a mini Rockabilly festival in Tromsø with Burlesque shows and Rockabilly bands and Fashion shows- the whole culture," she explains.

"It's the culture we're trying to grow on the people since it doesn't already exist in Tromsø. It exists in bigger cities [but not here]."

So what actually goes on during one of these evenings? As the concept for Petticoats and Polkadots is to re-create the ENTIRE culture of Rockabilly, they are not just spinning records: they get into full costume and character and encourage their audience to do the same!

"We make an extra effort to look like Pin-up girls: we're trying to create the whole atmosphere and trying to push people [who come to the show] into dressing a bit 50s too- especially the girls. Some actually do make the effort. It creates a really good atmosphere when pe-

ople make an effort and when we make an effort. And when we look the way we look people get more interested in what we're playing- it's the whole package. If we were to just be in sneakers and sports clothes playing Elvis Presley, it wouldn't match."

There's also free popcorn involved, says Lori- all to help create the right vibe for the event.

"We're trying to bring in the whole package and we actually have many people getting shocked by it when they see it. They take pictures from the bar and the word spreads and I think that's what made Petticoats and Polkadots successful"

Word of MouthIndeed. In talking about how the whole project got off the ground, Lori admits that word of mouth has played a crucial role in taking her personal, private passion for rockabilly and making it communal and public back in November/December of 2012. That was when Petticoats and Polkadots was formed and started disc jockeying at Bastard Bar.

"Since I started working there and started playing from behind the bar a lot of Rockabilly and a lot of Rock n Roll, people started enjoying it and word kind of spread about the kind of music I play in the bar and we realized that it was a good thing, so we transformed it into the concept we now have."

With age comes wisdom

One may expect the audience that such an event draws would be exclusively older. However while the majority are, they are neither as old as one may think nor as overly represented.

"There are a lot of young people. Probably the percentage would be 70% to 30%, 70% being older people."

However, by older, DJ Lori does not necessarily mean those who lived or were even born in the 1950s, but rather anyone over 40

(FROM THE LEFT) DJ INGVILD, DJ LORI, DJ KRISTINE BOP

FOTO: CAMERON THOMPSON

years old. In any case, she feels that older people have better taste in music, which explains why they turn out for Petticoats and Polkadots in higher numbers than their younger counterparts.

Stage Two

In talking about what is next for Petticoats and Polkadots, Lori reveals that they want to become wholly independent from Bastard Bar. Despite having been created for Bastard, the three DJs would like to expand the project so that they can not only play at other bars, but also at weddings and parties in general. Their hurdle? Word of mouth is not enough.

"We have a logo and are planning on making flyers to give more information to everybody in Tromsø. Many people in Tromsø don't know about us except for those people who already liked Bastard Bar's page on Facebook and went from that to Petticoats and Polkadots. But we're trying to extend it a bit so that people know that we are available for other events and other bars too; we can do it at other places," elaborates the DJ.

November

An important month for Petticoats and Polkadots: that is when they will put on their own mini-Rockabilly festival.

"We're going to have a whole Petticoats and Polkadots weekend that's going to have a fashion show with Skadefryd on Friday. Skadefryd is a 50s retro clothing store."

The fashion show will have 5-7 models showing off the retro 50s dresses at the store for all who attend.

"...just so that people can see the beauty of the fashion back in the day. And on Saturday we're going to have a Burlesque show. And [the whole weekend] is all going to be under the wing of Petticoats and Polkadots. While these things are going to happen, we're going to be DJing and it's going to be the same atmosphere as with all other Petticoats & Polkadots events— free popcorn [etc...]."

However, such a festival does not come cheap.

"That's one reason why I want to turn it into a legal organization because then we would be able to apply for money to actually do more; to have more of that big thing going on because it's a lot of spending when it comes to things like the fashion show. You have to hire hairstylists and makeup artists. And the Burlesque women, they come from England so you need plane tickets and hotels.

"This time, in November, we're going to pay for it, but hopefully from next year we can apply for money to create these events— to have even a couple rockabilly bands also come to Tromsø and just organize a small Rockabilly festival with all this in it: Burlesque, fashion show, rockabilly bands..."

Not Striptease.

So Burlesque is part of this Rockabilly culture?

"It is. Burlesque was at its best in the 40s and 50s. I love Burlesque. Burlesque is so much more than just stripping. It's not striptease. Not anyone can be a Burlesque dancer: you have to have artistic talent; be able to tell a story. Not every stripper can show just a leg or a knee and make the crowd go 'woo!'" explains Lori.

"It's a sexual, sensual performance that is very theatrical. And the music is also very important and is generally from the 40s and 50s."

Finally, don't let the name fool you. Men are equally welcome. In fact, not only can everyone come along as the audience, Petticoats and Polkadots is also always open to those who have a passion for the music and culture to learn how to be a DJ and work alongside the three women-irrespective of gender.

"We're always able to step aside and train someone to be a DJ, who really wants to. We're really eager to have other people join so that we can switch every month."

And with this sub-culture pushing to become more and more an integral part of Tromsø, the three DJs may soon need to add to their ranks. So, for all those looking for something new and different in Tromsø (especially you, hipster), hop on your bobber and check out this quite literally underground cultural movement.

The 2in1 Project

FOTO: PRESSE. A SCREENSHOT FROM THE 2IN1 PROJECT MUSIC VIDEO

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

In June, Utopia Online covered the 11th annual NUFF (Nordisk Ungdoms Filmfestival), which included reviewing all the films shown. Two that shone out in this writer's eyes as some of the best were both done by the young Swedish director, Ludvig Hedlund. Recently, Utopia got word that the budding filmmaker had finished a new project, so we took the opportunity to not only review his latest work, but to interview the man himself.

The newest work from Hedlund is a music video of two songs by rapper and friend PJ called the 2in1 Project, and while the videos that make up the final piece can be found individually on YouTube, it misses the entire purpose; it really must be seen on the tailor-made website. While at its heart, it is two music videos in one (hence the name), it has far more profound implications. In a similar vein to "Ett utdrag från Dacke," director Hedlund's lateral thinking provides a perfect example of the future of filmmaking: the complete disappearance of the fourth wall. I am not referring to cases where actors pretend to talk directly to the audience. This goes beyond that. It is the next evolution of filmmaking. Put simply: the fourth wall does not exist; it never existed. In the case of his NUFF film, "Ett utdrag från Dacke," that wall was a computer screen that was looking back in on the film itself. It was as if that wall had basically looped around, turning the 3D cube that contained the action in the film into a toros- an Ouroboros of

"Ooh, now that's inventive!" It is originality on the most cardinal level of filmmaking.

And with that, we come to the music video(s) of 2in1. However this time the fourth wall does not exist because the audience is in essence in the room now- the wall is behind us, so we simply cannot see it. How so? We choose how the video will play out; the keyword is (viewer) interaction. Now while Hedlund is not the first to dabble with such an idea, he is the first person I have seen use it because it fits with the overall concept of the two songs rather than for the sheer novelty value. In other words, the interaction is used because the story demands it, rather than having the story written in order to employ it (cf. Jaws 3D). Not only does that make all the difference, it is also very foreseeable that—in a world of internet and computers killing off traditional cinema and even TV as well as viewer participation taking hold with tweeting to news networks, comments to youtube videos etc.—this will be the future of films and shows: the viewer will have complete control. A Jules Vernean prognostication that wittingly or unwittingly the director has demonstrated with his latest offering.

So what kind of interaction are we talking about? In this case, the control is effectively about the soundtrack to the video. Which of the two songs by PJ do they listen to while watching the two videos side-by-side though stitched together as one? Each video is self-con-

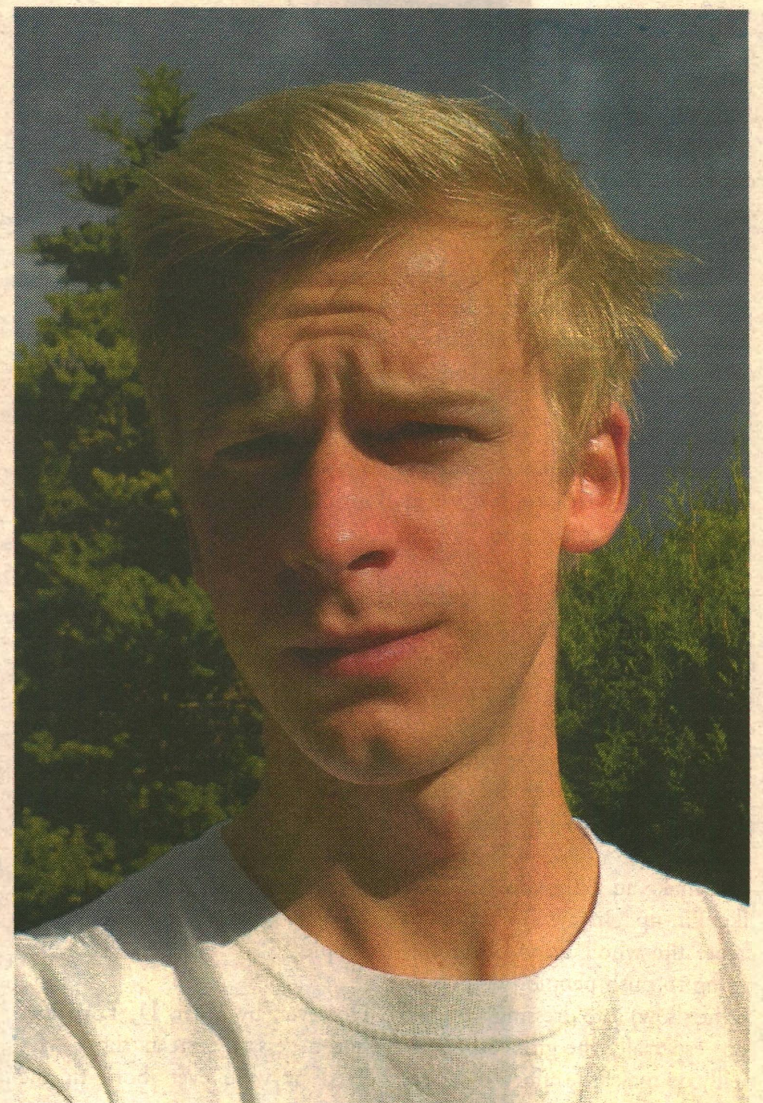
tained and belongs to one song, but when seen in tandem, one finds quickly that an over-arching plot and visuals connects the two to the point that they are better watched together than apart. As for the music, the viewer can switch between the two songs while the two videos are playing simultaneously. In effect, not only do they control the storyline that unfolds by changing what song they listen to, but it can also be different with each viewing depending on when and how often one switches between the songs- the nuances change each time and the conceivable number of permutations leads me to think that perhaps the director should have called the project, ∞in1.

As for the videos on their own, they were both really good on the whole. I only have three real points of criticism. At times it seemed like the singing was not coming from the rapper's lips. Although sound and visuals seemed perfectly synched, something was just not quite gelling. If I had to guess: the facial expressions in the video did not always appear to match the delivery of the vocals. But this was only for some of the lines and was really isolated to the "Makin' Moves" half of the dual video project. It is just unfortunate, because that was also my favorite of the two. Secondly, this is an issue with the website rather than the videos themselves, but by streaming from YouTube, there were a lot of problems with slow buffering that caused the video to stop-start in uncontrollable fits. However, as

this is an internet problem, it should not reflect on the quality of the video itself, it is just a shame that it must suffer. Finally, it would be great to see the videos full-screen; being shot on a RED camera, a lot of the beauty is lost by each video being less than a quarter of a computer screen. Sure, one could watch it individually on YouTube, but as stated already above, that defeats the purpose. Again, this is more to do with the internet and the

webpage rather than the video itself. However, if anyone is going to delve into this kind of filmmaking, it is something that needs to be taken into consideration.

Overall, another highly inventive film from a young talent. But who is he? Go to our website, www.utopia.no, to see the short interview with the Ludvig Hedlund to find out more about him and the 2in1 Project.

LUDVIG HEDLUND

FOTO: PRIVAT

DebutUKA

JADUDAH, FOTO: OLGA SHAVRINA

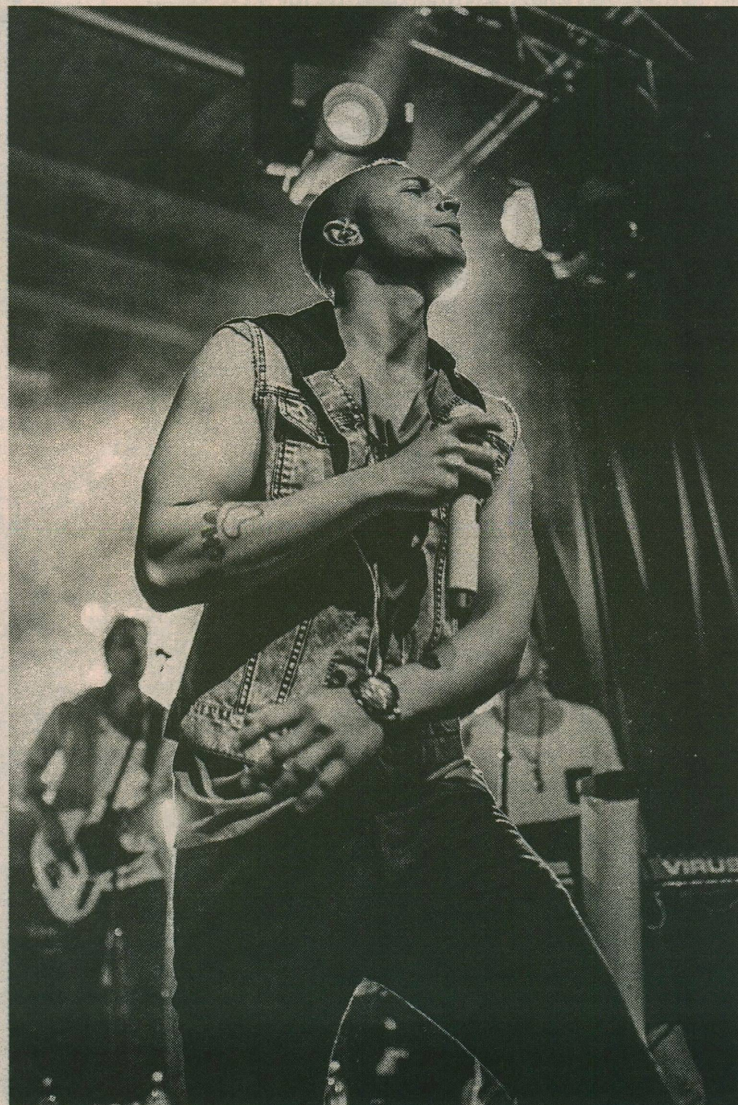
SEMESTARTSTART, FOTO: OLGA SHAVRINA

SEMESTARTSTART, FOTO: OLGA SHAVRINA

TRAFFIC LIGHT PARTY, FOTO: AMR ELSADR

ERIK & KRISS, FOTO: GEIR INGE BUSCHMANN

The Metal Page

The Varg Vikernes Issue

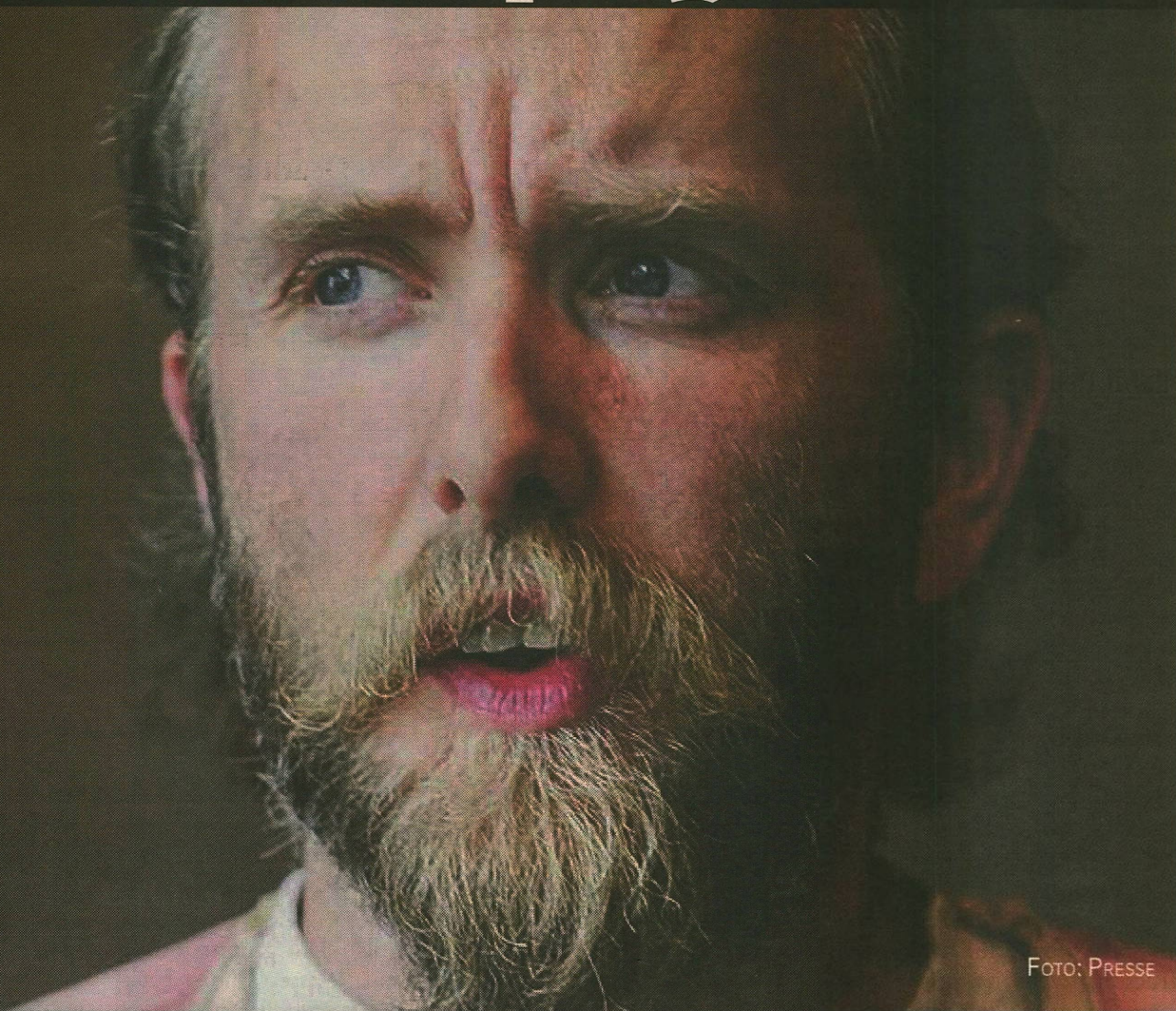

FOTO: PRESSE

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

In August 1993, Varg Vikernes was arrested, an arrest that led to a 21 year jail sentence for murder and arson. 20 years later, what's left of this infamous milestone in Norwegian history?

A Blaze in the Northern Sky

The story is known to all but a little group of hermits. During the early nineties, a group of Norwegian Black Metal musicians fronted the band Mayhem and its leader Øystein Aarseth committed a series of crimes that deeply affected Norwegian society. After numerous church arsons, grave desecrations, death threats and other acts of terrorist-like propaganda, the movement came to a sudden end as Øystein Aarseth was found dead in the staircase of his Oslo flat, apparently the victim of stabbing.

The one responsible for this murderous strike was the man behind the Black-Metal project Burzum, Bergen-based Varg Vikernes. Varg, also known back then as "Greven" ("Count" in Norwegian), was soon arrested and charged for the murder of Aarseth. One year later, Varg was found guilty of premeditated murder and arson and condemned to

serve a 21 years jail sentence, the harshest possible sentence in Norway.

This was twenty years ago. Many things have happened since then, and in the light of, among other things, the evolution of Norwegian Black Metal, the recent arrest of Vikernes in France or even the handling of the Breivik case it is now time to reconsider the sentencing and treatment Varg Vikernes received both from the Norwegian courts and the Norwegian public.

Norway back then...

Back in 1993 Norway was a very quiet place, even more so than today, and the eruption of the Norwegian Black Metal scene created a climate of unease the country hadn't felt for a long time. The infamous doings of a core of teenagers or post-teenagers were soon made into something they weren't and Norway experienced something not far from the American Satanic Panic of the eighties. Black Metal musicians, regardless of their implication in illegal activities were shunned and diabolized, and those who were actually found guilty of such doings were given harsh sentences. In many ways, the overall Norwe-

gian society of the day viewed Black Metal as an existential threat, a threat that had to be dealt with accordingly.

Norway today...

Many things have changed in Norway in twenty years, including its Black Metal scene. Having violently rejected the original Black Metal scene, Norway has now acknowledged its potential. Gone are the times of arson, murder and jail time. Nowadays, virtually all of the most established Norwegian Black Metal bands receive public money (generally through "Fund for Lyd og Bilde") to help them release their albums. Bands like Dimmu Borgir, Satyricon, Enslaved and even Mayhem are awarded Spellemann Awards (The Norwegian Grammy). Norwegian diplomats, for their part, receive official training on Black Metal history and bands like Taake can headline international tours thanks to municipal funding.

All of that would sound completely surrealistic to the horde of radicalized youngsters that formed the core of the Norwegian Black Metal scene twenty years ago. Still, like it or not, Black Metal has, over the years, become the most crucial

artistic movement to emerge from Norway in modern times. Norway, which had always been way behind Sweden when it comes to arts, became the epicenter of not only a musical genre, but also a movement stronger in aesthetics, imagery and message than any other subgenre of Heavy Metal, or even Rock music before it. In many ways, Norway has been changed by Black Metal, and even gained from it.

Pariah in his own land

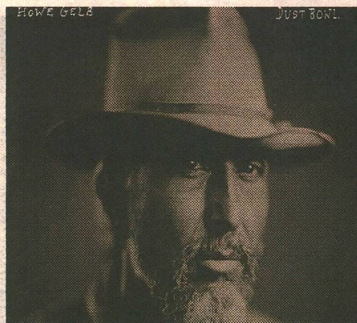
Still, twenty years on, there's one man who hasn't gained much from the change. Varg Vikernes, who, more than anyone, was central to Norwegian Black Metal musical (through his much acclaimed work in Burzum) and ideological (through his various crimes and propaganda) development has never received the credit he fairly deserves.

Varg is indeed a former criminal. The fact that he sent numerous death threats, burned down several churches and murdered his companion Øystein Aarseth have been both admitted and established a long time ago. Still, one might wonder if such doings would in fact, qualify for the 21 years he had been condemned

to and the 16 years he actually spent behind bars.

This became even more apparent as the Breivik affair unfolded. Anders B. Breivik, found guilty of the cold-blooded murder of 77 people (most of them children) was actually sentenced to the same jail term Varg Vikernes, who killed one under shady circumstances, received almost twenty years prior. In the light of such disparity, one cannot help to think that Vikernes' sentence was rather disproportionate.

Indeed, regardless of his acts and ideology, Varg Vikernes has contributed more to modern Norwegian culture than most of his peers. Instead of acknowledging both his flaws and his more glorious deeds, the Norwegian society shot him up, ultimately driving him to exile in France over, among other things, dozens of millions of kroner of damage and reparation he was sentenced to pay over his church arsons. No Norwegian artist had ever received such treatment but Knut Hamsun, who, sixty years after his death, is still largely shunned by Norwegian society. One could ask if Varg Vikernes deserve such a fate too.

Band: Howe Gelb

Album: *Dust Bowl*

Plateselskap: Scatter Land Release

Karakter: 5/6

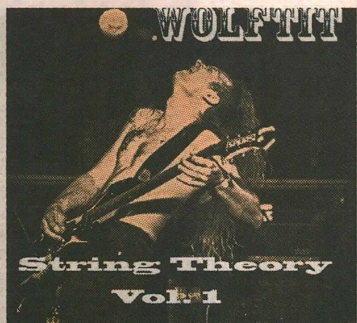
VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Gelb takes us to a different era.

Howe Gelb is one of unsung heroes of American music from the last three decades or so. Recently, we had a great fortune to see a wonderful band from Tucson, Arizona, Calxico, perform at Bukta festival in Tromsø, an act of great renown that was spawned by Howe Gelb's legendary Arizona outfit, Giant Sand. Such is the influence of Howe Gelb that it's rarely acknowledged but still very palpable in the music of many acts of similar persuasion. His records are unfairly neglected by music critics and audience alike. While most of the reviews he gets are overly positive, it is very often less accomplished acts that take more credit in the music press.

Dust Bowl is another outing that almost went completely unnoticed despite being one of the most beautifully executed records that this reviewer has heard in the past twelve months. It is a fully acoustic record, performed entirely by Howe Gelb using an acoustic guitar, piano and banjo on an occasion. The record opens with Dust Bowl taking us back to the time of the depression of the thirties. There is a beautiful reverberation added to the piano making it sound more cinematic and in tune with the era it addresses. Howe's voice is subdued and emotional as usual. While he is not known for his vocal range, his delivery is exquisitely dark and soothing. The record continues with a string of racy tunes that sound like remnants of times long past.

Read more on utropia.no!

Band: Wolfitt

Album: *String Theory Vol. 1*

Plateselskap: DIY

Karakter: 4/6

THOMAS SCHLEIDER
FEIREFIZ@YMAIL.COM

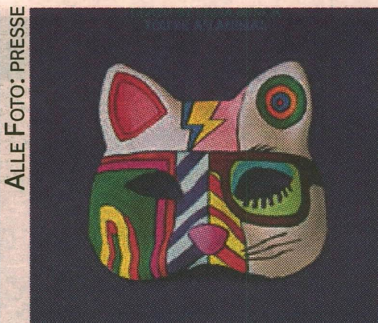
String theory vol.1

Here we have something very classical in the field of heavy metal: The musician Wolfitt with his first LP «The string theory vol. 1». The name is probably a reference to the field in physics of the same name used because the word «string» can of course also mean guitar strings. But why «string theory»? Perhaps because a lot of music theory has gone into the songs. Anyway, technical hard rock and heavy metal fans are the target audience here.

«String Theory Vol. 1» was recorded by one man, Matt "Wolfitt" Pielorz, playing the guitar and bass himself and (partly) singing while he used software to program the drums. Although it is quite easy to recognize that we do not have a whole band playing here, it is not a big problem as the main focus is on the guitar. The production could have made it a bit clearer and more powerful, but all in all this does not really compromise the album.

Musically, Wolfitt's first album is mostly instrumental and relies heavily on the guitar, which is played with perfect harmonics and technically-speaking quite advanced. Good for the purists! In my opinion though, some of the melodies are too predictable and could have done with being a bit more heavy metal. As impressive as Matt "Wolfitt" Pielorz is by showing his skills with this piece of work, especially because there are almost no vocals on the LP, it is sometimes not engaging enough while you listen.

Read more on utropia.no!

ALLE FOTO: PRESSE

Band: Death by Unga Bunga

Album: *You're an Animal*

Plateselskap: Jansen

Karakter: 5/6

THOMAS SCHLEIDER
FEIREFIZ@YMAIL.COM

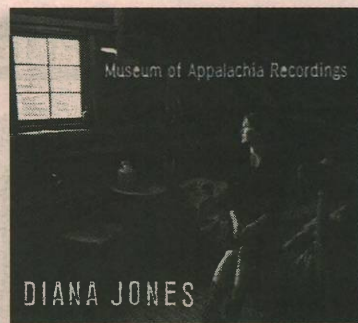
60-talls rock fra Moss i 2013

Death By Unga Bunga kommer fra Moss og skulle ikke være en ukjent gruppe for alle som er interessert i norsk rockemusikk. Deres siste plate «The Kids Are Up to No Good» fra 2012 var nemlig allerede nominert for Spellemansprisen i klassen «Rock» i fjor.

Men nå har vi jo 2013 og det fins allerede en ny plate, «You're An Animal». Stilen kan man fortsatt beskrive som slags Garage-Rock men ikke bare musikken men også klangen og produksjonen minner om 60-tallet. Offisielt vil Death By Unga Bunga appellere «like sterkt til retroentusiaster som til de som er mer opptatt av mer moderne musikk».

Jeg er ikke helt sikker på om Death By Unga Bunga ville fungere for folk som ikke liker atmosfæren fra denne tiden men hvem gjør vel ikke det? «The Kids Are Up To No Good» er full av kreativitet og energi og har forventningene mine som har en aversjon mot de fleste såkalt «Indie-Rock»-gruppene overgått.

Albumet er spennende og variert hvorved de fleste sangene behagelig er ustyrlig. I sammenlikning med den sisten platen erkjenner jeg en forbedring og det er virkelig imponerende hva guttene kan hvis man vet at de bare er mellom 21 og 24 år gamle. Men til et stort mesterverk rekker det og med det tredje forsøket ennå ikke. Slem er det ikke, fornøyelse skaper de allerede.

Band: Diana Jones

Album: *Museum of Appalachian Recordings*

Plateselskap: Proper Records

Karakter: 5/6

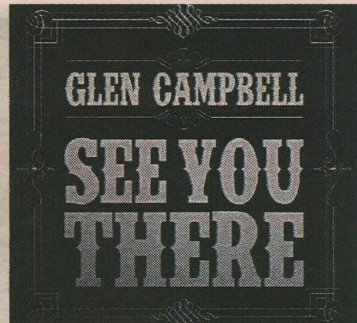

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Diana Jones cements her authority

Within the multitudes of up-and-coming folk singer-songwriters, it is often of immense difficulty to find those who can genuinely add to the long-standing tradition of great American female vocals. While there is no doubt that the amount of talent is abundant, very often the songs and vocal performances come across as unnecessarily slick and contrived. A great number of singers tend to rely too heavily on their influences, sounding like diluted versions of their heroes. Bearing this in mind it's always refreshing to hear a relatively new artist standing firmly on their own. Diana Jones is a perfect example of this.

Her latest outing, *Museum of Appalachian Songs* is an immaculate collection of original folk songs. Listening to this record it's difficult to conceive that these are all newly minted tunes rather than a lost collection of folk songs that has been unearthed after decades of gathering dust. There is particular warmth to the recordings which are sparse, pristine and unpretentious. Diana's voice is beautifully understated, always serving as a perfect vehicle to tell a story. While it is obvious that she possesses great vocal abilities, she doesn't fall into a trap of overusing her voice in order to showcase her skills. You can easily imagine yourself sitting and listening to these tunes on someone's front porch deep in the heartland of America, and it is definitely not a bad idea to have these songs as the first thing you hear over a morning coffee.

Band: Glen Campbell

Album: *See you there*

Plateselskap: SurfDog Records

Karakter: 4/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Farewell by one of the country greats

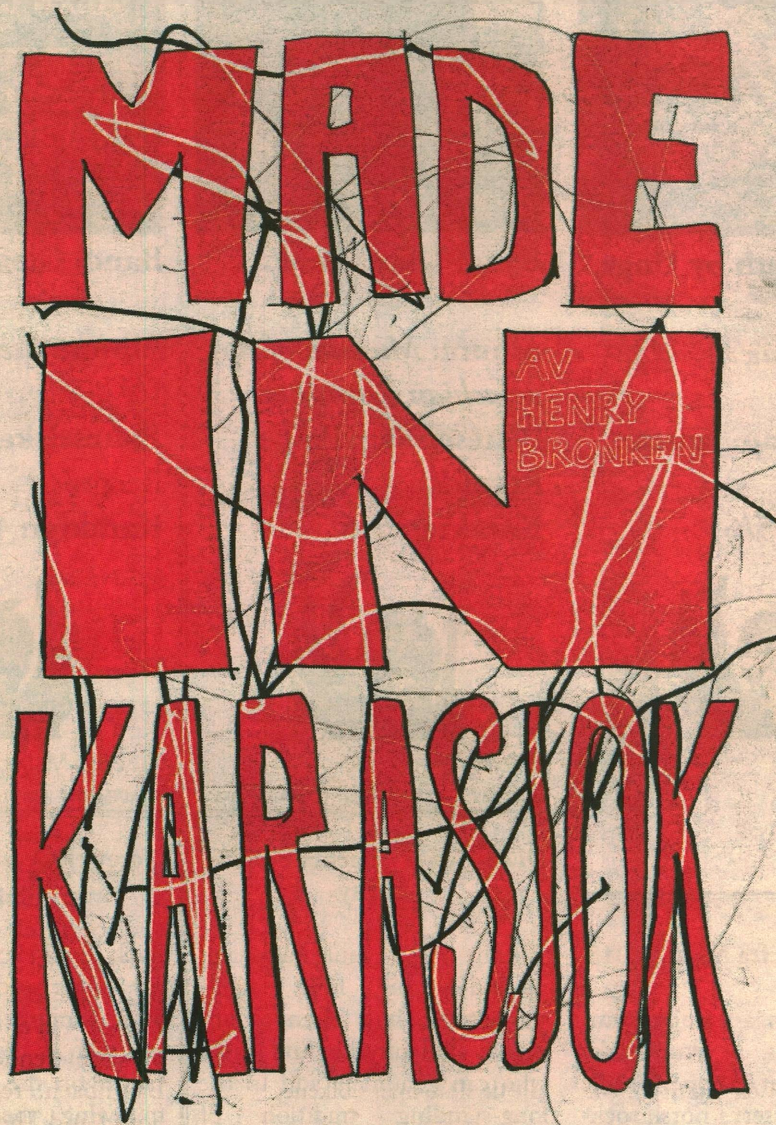
Back in 2011, legendary country singer and session player, Glen Campbell recorded what was seen as his farewell record, *Ghost on the Canvas*. Shortly following the recording, he was diagnosed with Alzheimer's disease which definitively put an end to his prolific recording career of well over five decades. However, he did record a fair amount of extra material during the making of his last album, including new renditions of his classic material from the sixties and seventies. Such standards include songs like *Wichita Lineman*, *Gentle on my Mind*, *Rhinestone Cowboy* and *By the Time I Get to Phoenix*.

These are some of the most memorable country hits and one may wonder if it was absolutely necessary to hear new renditions of these, sung by the same voice, worn out by the passage of time. Still, once you hit the play button, all doubts simply vanish into thin air. The new arrangements are gritty, raw and pristine- replacing the somewhat lush, corny and overbearing sixties versions. Campbell's voice may not have its old range and clarity, but it is still more than capable of carrying a tune. In a way, this record- as much as its predecessor- uses the same recipe as Johnny Cash's classic nineties comeback records he did (with Rick Rubin at the producer's helm.)

The artist's voice is at the forefront with the song arrangements being starker and bleaker.

Read more on utropia.no!

Bok anmeldelse: Made in Karasjok

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Det finnes ingenting originalt ved å skrive om seg selv – sier forfatteren til en fersk utgitt tegneserie under tittelen "Made in Karasjok". Han skriver selv imidlertid ei dagbok for å dokumentere de kjedeligste månedene hans. Har de virkelig vært kjedelige? Sjekk selv:

Hele historien begynner når Henry og kjæresten, Hanna, flytter til Karasjok, et kaldt sted i Nord-Norge. Hanna er turnuslege i byen og de skal derfor tilbringe noen måneder der. Rett fra begynnelsen opplever de forskjellige problemer koblet til hverdagen. Toalettet virker ikke, Hanna jobber altfor mye, og Henry er tvunget til å tilbringe tid med selvtegnede skapninger – Deppedust og Lykketosk. I tillegg er de omkringt av samenes magiske krefter. Veldig ofte har de et inntrykk av at de blir gandet (noen har kastet en forbannelse over dem) og det eneste som kan løfte den er lyden av runebomben.

Tegneserien er laget med bruk av to farger – sort og hvit. Kanskje er det en forsettlig behandling, som har som mål det å understreke effekten av hverdagsironi. Strekene faller i øye og er veldig uttrykksfull. Generelt er denne tegneserien ganske underholdende, men slik forfatteren selv sier, det finnes ingenting originalt ved å skrive om seg selv, det er jo så populært nå. Alle vil peke på seg selv og være i sentrum av oppmerksomheten. Personlig synes jeg imidlertid at det faktisk ikke er noe spesielt å lansere seg selv i bok, eller via andre samfunnsportaler, særlig hvis man ikke har noe interessant til å skrive om, men det er viktig å ha distanse til seg selv. Det er jo ikke så ofte, når man har en sånn humoristisk sans, at man kan gjøre narr av seg selv. Denne distansen kan du finne i "Made in Karasjok" av Henry Bronken. Les den, kanskje vil du finne veien til å ta avstand av seg selv og se på deg selv fra et annet perspektiv.

FOTO: PRESSE

Spill anmeldelse: Shadowrun Returns

AARON R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

Harebrained Schemes' Shadowrun Returns is one of the latest of the Kickstarter success stories to become an actual product. It's a turn-based role-playing game where orcs and elves, magic users, gun-toting cyborg warriors and cybernetic Deckers run in the shadows for their employers, investigating crimes or raiding corporations, in a dystopian future world twisted by a magical Awakening. You create your main character using several archetypes, from riggers who control machines remotely to shamans who evoke helpful spirits, or you can build your own character from scratch. Later on you can hire other shadowrunners who can fill in some of the gaps in your abilities and you can grow your character further as you gain experience, branching out into new skillsets if you wish. In addition to how you fare in combat, you can also influence dialog options through your character's skill levels, and your ability to explore a given area can be enhanced by what your character can do—though the linear nature of the included campaign sometimes feels as though you're just searching for hotspots to click on until the game says you can move on.

The game itself comes with one competently written campaign, the future noir Dead Man's Switch, which is a string of several (plus a few optional) scenarios set in and around post-Awakening Seattle. Finish that, and you'll have to wait to get the Berlin DLC, or download free, user-built scenarios made in the included editor via Steam or manual download. Dead Man's Switch isn't lengthy but it's decently composed, and since there's no voice acting it lives or dies by the writing—a refreshing change.

While the campaign itself is fun, a sore spot lies in the game's save system, which autosaves only at the beginning of an area or scenario. You can't save progress any other way, so if you lose too many runners, accidentally skip a page of character dialog, make an accidental move during combat, or have to abandon the game for real life, it means you'll either have to live with the consequences or reload the whole area (It could have really used a back-button or some sort of save state; the designers imply that quality assurance would have taken much longer to debug a more robust save feature, but we have to judge what we're

FOTO: PRESSE

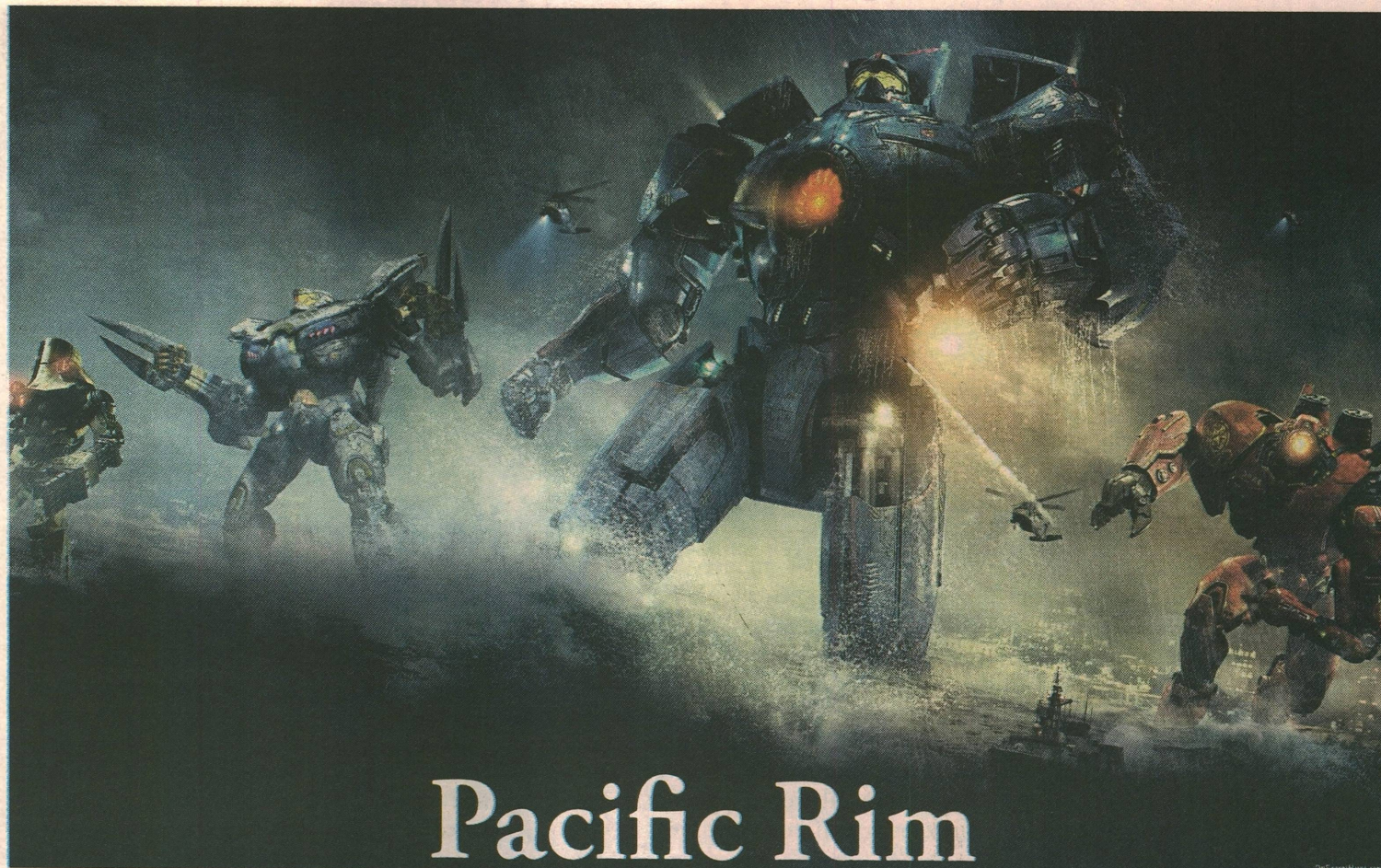
given. Be sure to copy your autosaves so you can go back as needed).

Beyond the autosaves there were a few spots where the game's scripting was off (I played 1.0.0, it has since been updated), but it was otherwise light on bugs. As far as how the combat feels, there were moments in the sometimes monotonous turn-based fights that were quite tense: you may find yourself desperately trying to find cover and spray your attackers with bullets while waiting for your Decker to disable the

security turrets, or your mage to raise a wall of fire to block an exit and then heal a wounded comrade. The characters you meet in the campaign are charming and varied, with some callbacks to the game's earlier console incarnations, as well as having plenty of references to Shadowrun's pen-and-paper roots. Those who know the pen-and-paper game may be disappointed it doesn't have as detailed a rules system, but it's nigh impossible to get a computer game that will match a tabletop experience anyway. The graphics are beautiful, tile-based locations

with animated 3D characters, and stylized character portraits for the more important dialogs.

It comes down to whether you think paying for a flavorful, but not very long, campaign (bundled with a powerful editor linked to a community of eager modders) would be worth it. Now that I've completed the campaign, I either have to wait for a user scenario that seems interesting, get the upcoming DLC, or make my own. It was a good experience but it's not the kind of game that keeps on giving, at least in the short run.

Pacific Rim

Regissør: Guillermo Del Toro | Norsk premiere: 01.08.13

ALEXEI SMIRNOV
ARNOVOS1991@GMAIL.COM

Guillermo Del Toro forlot regisørstolen ved den nye adaptasjonen av Hobbitten blant annet for å realisere sine barndomsfantasier om å lage Pacific Rim. Filmen gir seeren en fantastisk visuell stil og underholdningsverdi, men ikke alt Pacific Rim byr på er strålende.

Når utenomjordiske vesener bestemmer seg for å invadere jorden, gjør de det ikke fra verdensrommet, men snarere gjennom en portal begravd dypt under Stillehavet. De mektigste nasjonene i verden ender opp med å konstruere «Jaegerprogrammet» for å bekjempe trusselen med noenlunde samme mynt. Altså bygger menneskene kolossale roboter og utfallet er at de går inn i et tiår med kamper mellom de gigantiske maskinene og de brutale dinosaurskapningene som har fått navnet «Kaiju». Raleigh Becket (Charlie Hunnam) er en grønn Jaegerpilot som vel-

ger å trosse sin overkommandant Stackler Pentecost (Idris Elba), og fra det punktet av tvunget til å bære sin brors død på sine skuldre. Flere år senere når trusselen er på sitt høyeste får Becket en mulighet til å gjøre ting godt igjen.

Denne filmens to timer lange overflate byr på en rekke hendelser og overraskelser man rett og slett ikke opplever etter en dagstur i parken. Det er derimot de aspektene gjemt under overflaten som ikke leverer. Skuespillet og skribentens bidrag trenger ikke å være dårlig selv om målet er en super duper monsterfilm. På en måte fortjener han vår takknemlighet for at vi ikke får overforklart alle reglene og teknobabblet universet baseres på og streifer over det i full fart. Noe slikt ville vært et fantastisk høydepunkt i en anime eller TV-serie, men i en film av denne lengden kan det fort bli like

uforståelig som en Garnier sjamporeklame.

Når det er sagt, er filmen dårlig skrevet fra begynnelsen av. Noe av den relevante tematikken som går ut på at hele verden er nødt til å samarbeide om å bekjempe trusselen, i tillegg til å peke ut spørsmål rundt atomavfall og globaloppvarming, der Kaijuene er en metafor for naturkatastrofer, er meget tilfeldig og kunne likegodt vært ikke-eksisterende ettersom det likevel er vanskelig å ta Pacific Rim høytidelig. Heller skulle fokuset ligget rundt det å skrive bedre karakterer slik at vi som publikum faktisk klarer å ta inn utfordringene fra deres perspektiv. Noe av tilfellene vi får fremstilt her er blant de verste i år. Todimensjonale skildringer og skravlebøtter, utenom kanskje den japanske Rinko Kikuchi (Babel) som er både unik og en sjarmerende forandring fra

alle de sinte mannfolkene.

Det er definitivt verdt å følge med i alle hjørnene av skjermen, og filmen er fullt klar over dette med et glansende klart, pent og stilig bildeoppsett. Det er ikke bare slåsskampene som står ut, filmen vet når den skal ta det litt med ro også. En sjelden gang får vi ta en titt i et eller annet fremtidslaboratorium på størrelse med et fjell, eller en omvisning i et neobelyst Hong Kong. Disse bildene er fenomenale og gir oss et klart inntrykk av verden ved kun å buke visuelle virkemidler. Flere ganger kommer man over det som bare kan bli beskrevet som «money shots» og gir deg trailermateriale du ikke snart vil glemme.

Filmen er på det beste når den unngår irriterende nærbilder, zoomer ut og viser oss et vesen som kan knuse tre skyskraperer med ett slag. Slåsskampene og actionsekvensene ser ut som en lite koreografert dans, noe som er et steg til siden fra vanlig kampsport, men det fungerer fantastisk bra og byr på masse uforutsigbare øyeblikk samt bidrar til underholdningsfaktoren, som der og da er meget høy. Dessverre kunne man høre salens utilfredse nøling da den rotete tredje akten gikk mot slutten. Mest på grunn av at de største og beste kortene ble spilt 30 minutter tidligere, og når heltene lader opp til klimakset i fortellingen, blir man enten skuffet eller imponert over hvor underlegent alt fremstår.

Guillermo Del Toro gir oss en god

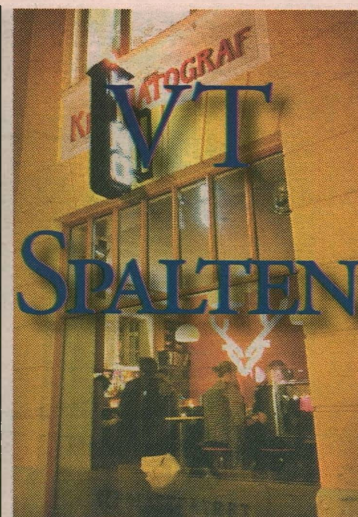

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

VT-AUGUST

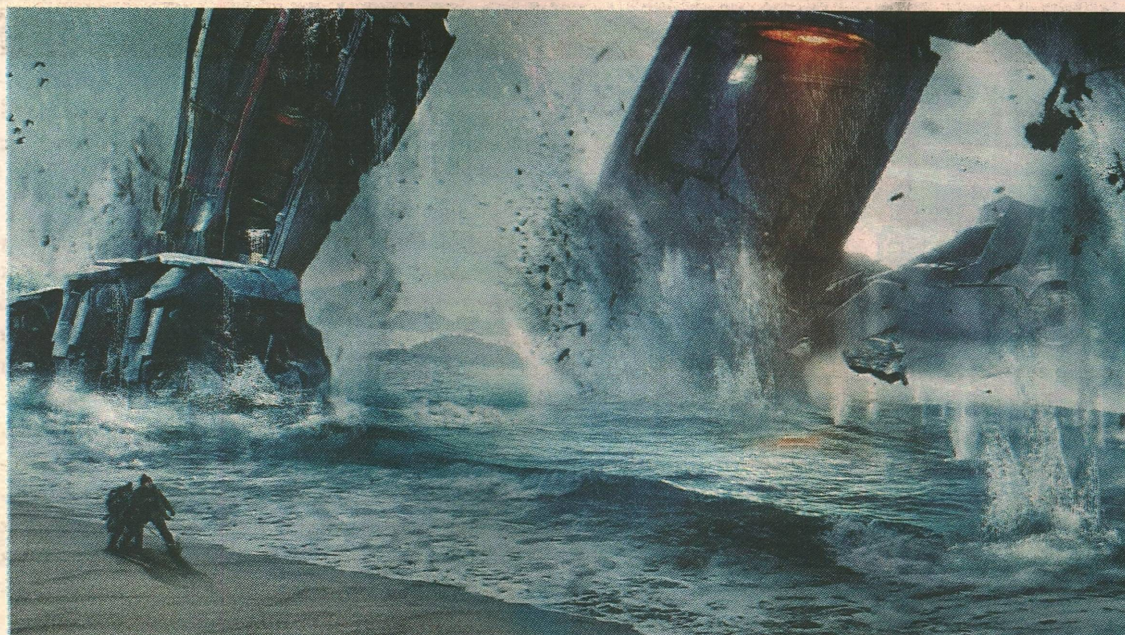
MÅNEDENS FILM

Månedens film gir deg muligheten til å se rykende ferske kvalitetsfilmer på Verdensteatret. Vi starter høstsemesteret med flere godbiter som tilbyr publikum et vidt spekter innenfor både sjanger og språk. Promised Land av Gus van Sant er aller første film ut i høst. Et velspilt og intelligent amerikansk drama med Matt Damon og John Krasinski i hovedrollene. Frances Ha er en herlig komisk og sjarmerende perle fra Noah Baumbach, regissøren av The Squid and The Whale, med en strålende opplagt Greta Gerwig i hovedrollen. En av Tysklands største filmsuksesser på mange år er Oh Boy. Dette tragikomiske dramaet har vunnet det som er av filmpriser i hjemlandet og har også gått sin seiersgang på festivaler verden rundt. En annen prisvinner fra Tyskland er Hannah Arendt.

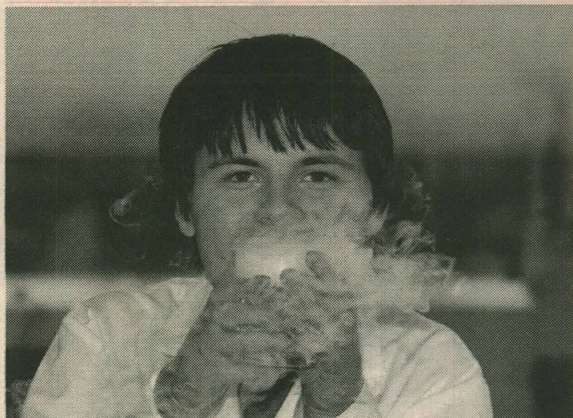
MUSIKK PÅ KINO

Denne høsten starter vi opp med en ny serie filmer på Verdensteatret. Hver måned presenter vi en ny eller klassisk film hvor musikken står i fokus. Det vil være alt fra dokumentarer til konsertfilmer av både ny og eldre årgang. Aller først ut i denne serien er den rykende ferske dokumentaren Springsteen & I. Gjennom bidrag fra hundrevis av fans har regissør Baillie Walsh laget et unikt og intimt portrett av Bruce Springsteen, slik han er betraktet og dyrket av sine egne fans. Filmen vises eksklusivt på Verdensteatret i august og september.

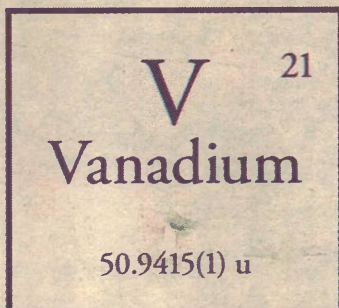
film på mange plan utenom manuset, satses på det visuelle, med en kul utstråling som sjeldent mislykkes. Om man har noe igjen for gamle monsterklassikere som King Kong og Godzilla med en smule «animefisering» på toppen, burde man satse på denne tåpelige, morsomme og ikke minst underholdende filmopplevelsen. Bare husk å skru av hjernen først.

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE.LUND@GMAIL.COM

VANADIUM-FORBINDELSER HAR MANGE FLOTTE FARGER AVHENGIG AV OKSIDASJONSTALLET.

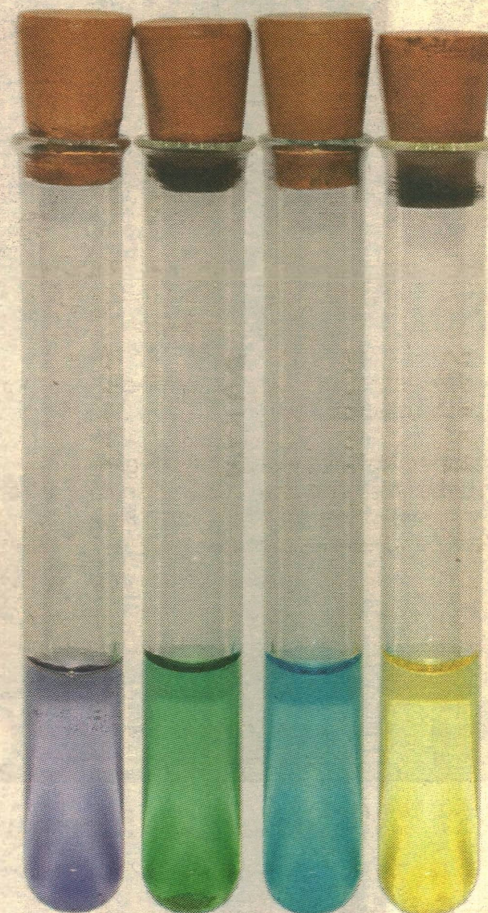

FOTO: STEFFEN KRISTENSEN, PUBLIC DOMAIN.

Vanadium har fått sitt navn fra norrøn mytologi, fra gudinnen Vanadis som vi kjenner som Frøya. Skjønnhetens og kjærlighetens gudinne, grunnen var kanskje at vanadium som andre transisjonsmetaller danner salter med sterke farger. Det var svensken Nils Gabriel Sefström som fikk sette navnet på grunnstoffet i 1831, men allerede i 1801 hadde mineralogen Andrés Manuel del Río beskrevet et mineral som ble beskrevet som "brunt bly" og som lagde fargede salter. Dessverre for del Río lot han seg overbevise om at det var urene krom-forbindelser, og vanadium forble ukjent i ytterligere 30 år.

Vanadium er nokså sjeldent, for hver million partikler i jordskorpa er bare 170 av de med vanadium. Men i råolje er det betydelige mengder vanadium, fordi råoljen kommer fra organismer som brukte

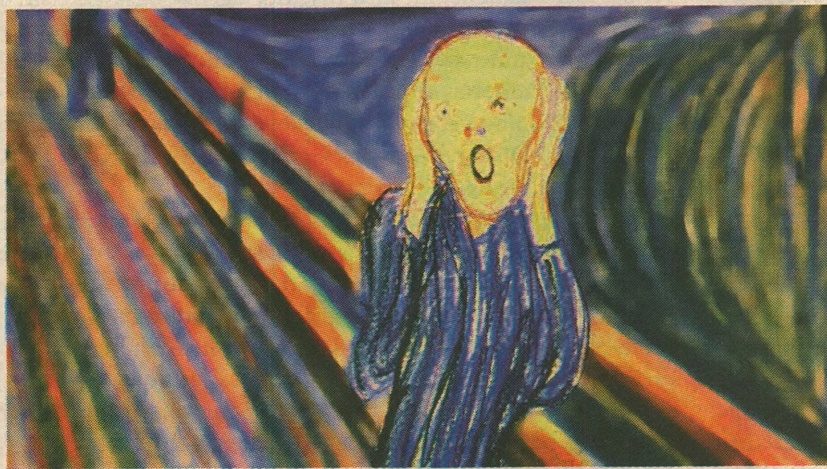
vanadium, og mengden vanadium i miljøet kan brukes som et mål på størrelsen av oljeutslipp.

Det er ikke klart om vi trenger vanadium i vårt kosthold, men rotter og kyllinger vokser ikke like godt og har problemer med forplantning hvis de ikke har vanadium i kostholdet. Vanadylsulfat (et vanadium salt) kan hjelpe personer med type 2 diabetes. Noen bruker det også til kroppsbygning, men det er ingen vitenskapelig bevis for at det hjelper.

Rød fluesopp, og andre sopper i Amantia-familien, akkumulerer opptil et halvt gram per kilogram vanadium, selv om det ikke er klart hva det brukes til i soppen. Det kan tenkes at det bidrar til giftigheten til soppen.

annonse

Hvorfor skrike alene?

Bruk heller stemmen din til å syngesammen med oss!

Vi har opptak :

14/8 21/8 28/8 04/9

Oppmøte kl 17.30 i Administrasjonsbygget

Vel møtt !

Vare blide og flinke Tannpleiere
Christina og Kristin ønsker deg velkommen

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 870,-
- Tannbleiking kr 3000,-
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 20% på disse prisene. Gjelder også på behandling utført av tannlege. Husk studentbevis.

Ring for time:

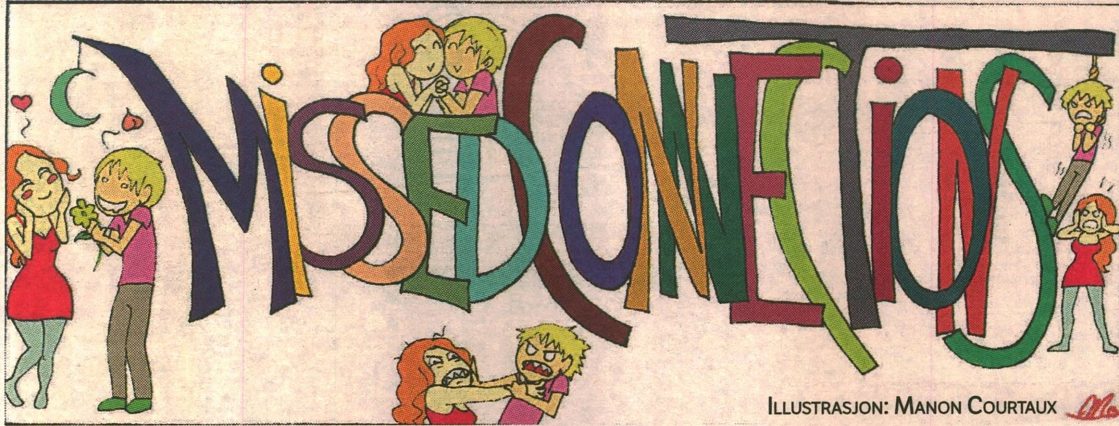
MNTF *Tenner i sentrum*

Tannlege Kjærstad AS
Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188
resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Kristin Solvang og Christina Fredheim

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the hot girl who loaned me a pen at the beginning of DebutUka:

Do you remember me? You wanted me to give you the pen back. Well, I do not recommend it. But I would still love to see you!!! Contact Utopia for my name and telephone number!!!!

To the hot guy working at Coop Prix in Elverhøy:

Because I feel so embarrassed buying toilet paper and such things when you are at work that I have had to resort to stealing it from the university...For the last 12 months..

To all the students who did not get a place to stay:

I know it's tough to live in tents.. But don't worry, soon it will be below zero and that'll numb your pain.. And if you don't even have a tent, fortunately it starts snowing in Tromsø as early as September, so how about trying your hand at

some igloo-building?

To Skattekontoret:

You know, I am not angry with you. I am used to you all. Actually, I wanted to thank you this time: it only took 16 days to get a letter sent from Tromsø to Tromsø. Love you! =)

To SITO:

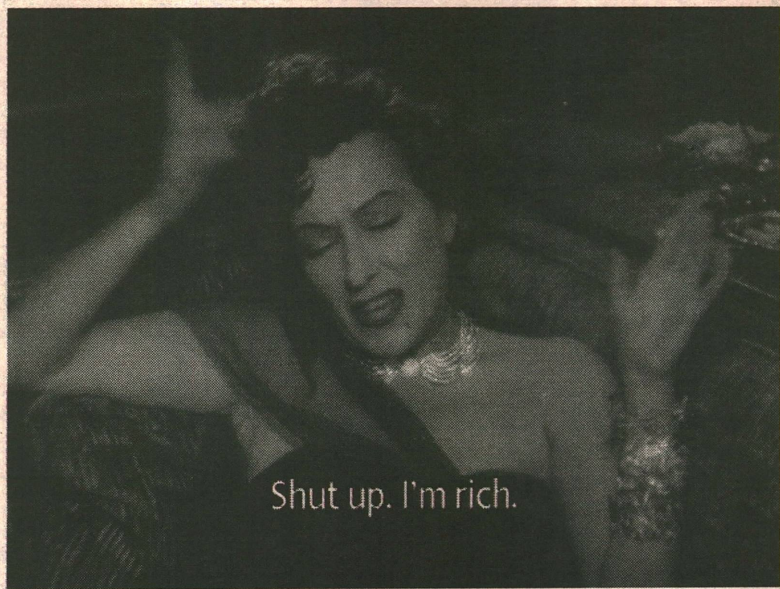
Ehm, do you realize that there are still no doorlocks on the corridor doors? I mean, slapp av, right? It's safe in Norway and nobody steals things, right? I hope the kitchen robots I had to move to my room won't quietly sneak out of the house and attack you at night.

To the hot girl at Utopia:

I would like to volunteer for YOU as a....ehm, servant?

Welcome to Tromsø:

When you buy "real" meat →

Shut up. I'm rich.

FROM: tromsolic.tumblr.com

utroscope

Aries: The stars say you need to kill, kill, kill. Oh wait, nevermind, those are just the voices in my head.

Taurus: This week will see you learn a life-changing lesson. Start regretting that decision to trip on acid during the Traffic Light Party right about... now.

Gemini: Wow, what a coincidence that you are born in the "twins" star sign, because you will discover this week that you actually have one yourself... inside you.

Cancer: Stop being the cold bitch that you are and take that kitten at the animal shelter home now. He needs love and your flatmate has a lot to give. What? you thought I was going to say you? What part of "cold bitch" did you not understand?

Leo: Believe that you can do it. Start jogging. If you don't start now, you're gonna end up sitting at home every day during winter eating chocolate. Which, come to think of it, doesn't sound so bad actually.

Virgo: With Mars in the house of Jupiter, it tells me your best day will be the 5th of September. But then you will lose everything on the 22nd when Mars leaves Jupiter's house with all his stuff.

Libra: You will be most compatible with a Leo in terms of romance. But be careful not to say the things you say when you are unsure of yourself: remember the restraining order from your previous attempt at dating.

Scorpio: You are creative! But stop taking nude pictures of yourself and posting them on Facebook. Sincerely, your traumatised parents who you clearly forgot you had friended last year.

Sagittarius: It is never too early to start studying for your exams, except in your case: it's always too late. Contrary to popular belief, study can't fix stupid.

Capricorn: Stop talking so much. And so loud! Try being a listener if only to hear how you no longer have any friends.

Aquarius: So you suffer from SAD and decided to live in Tromsø. I don't need the stars to tell me that you're royally f***ed.

Pisces: You've been trying to lose weight for the past five months? Just try losing hope instead. It's easier and it means that you can now have that pizza.

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

Utopias frivillige

Journalister
Aaron Teschner
Alexei Smirnov
Francesco Pogliano

Henrik Vikeby
Ida Bing
Lyonel Perabo
Matthew Lynch

Natalia Mazur
Sara Lupini
Thea Vinge
Thomas Schleider
Vladimir Mihajlovic

Korrektur
Henrik Vikeby
Joshua Hanger
Thea Vinge

Fotografer
David Groat
Geir-Inge Buschmann
Henrik Vikeby
Tor Halvard Farstad

Amr Elsadr
Enrico Tedeschi

Illustratører
Katarzyna Łukaszewicz
Joshua Hanger

the Utopia Calendar

Your source of information about
what happens in Tromsø

Musikk **DØGNVILL**
Film Driv Annet **Tea-**
ter

Lørdag 24. august
Dance for Love, Tromsø
sentrum, 13:00
**BandacUITO EP Release
Concert, Small Projects,**
14:00
Mara & The Inner Strange-
ness, Bastard, 22:30
DebutUKA 2013 HELEdriv
Beachparty med Lemaitre,
driv, 23:00

onsdag 28. august
Filmklubben presenterer høst-
programmet, Verdensteatret,
18:00
Luffig Kammermusikk på fløya,
Fjellheisen, 18:30
Førpremiere: Pionér, Verdens-
teatret, 21:00

torsdag 22. august
DebutUKA 2013 Vaffeltorsdag,
driv, 15:00
**Norwegian-American Veterans
Theatre Project, HSL E 0105,**
18:00
Smugitt: Francesc Ha, Verdens-
teatret, 21:00
Mike del Ferro Quintet, Is-
havskatedralen, 20:00 - Magda-
lena, Mariano

torsdag 29. august
Døgnvill 2013

fredag 23. august
DebutUKA 90-tallsfest med
karaoke, driv, 22:00

fredag 30. august
Døgnvill 2013

torsdag 05. september
Redaksjonsmøte for frivil-
lige og redaktører

Lørdag 31. august
Døgnvill 2013

for an updated calendar of all the cultural
events, go to our website

utopia.no

